

CELJSKI

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA CELJSKEGA OKRAJA

DRUGI ZBORI VOLIVCEV PO CELJSKEM OKRAJU SO V POLNEM RAZMAHU

VOLIVCI SE STRINJAJO S PREDLOGI delegatov na kandidacijskih konferencah

V NAŠEM OKRAJU JE SKLICANIH 238 ZBOROV VOLIVCEV, NA KATERIH BODO DOLOČILI KANDIDATE ZA POSLANCE V ZVEZNO IN REPUBLIŠKO SKUPŠČINO. — NAJBOLJ SO POHITELI V ŠENTJURJU, SMARJU, SOŠTANJU, VOJNIKU IN V LAŠKEM. — NA ZBORIH VOLIVCEV V CELJU BODO ODBORNIKI GOVORILI TUDI O PRIPRAVAH ZA PREDLOG OBČINSKEGA DRUŽBENEGA PLANA.

Predvolilna dejavnost nam ne da odih. Medtem ko so po okraju kandidacijske konference za predložitev kandidatov v zvezni in republiški zbor proizvajalcev še trajale, so se že začeli številni zbori volivcev za določitev

kandidatov v zvezno in republiško skupščino in bodo povsod zaključeni v prihodnjih dneh.

Da bi imeli nekoliko vernejšo sliko o volilni razgibanosti po okraju, objavljamo samo en podatek. Za dolo-

čitev poslanskih kandidatov je sklicanih v okraju 238 zborov volivcev. To pa samo za zvezno in republiško skupščino, medtem ko predstojajo zbori po proizvajalnih enotah v to število niso všteti.

V nekaterih občinah so z zbori volivcev zelo pohiteli. Do 4. februarja so v šentjurski občini zaključili vse zbere volivcev, v laški občini je bilo do tega dne 7 zborov, v soštanski občini tudi 7, v šmarski občini bodo morali ponoviti samo še en zbor na eni volilni enoti, v vojniški občini pa so opravili uspešno 6 zborih volivcev.

Na žalost postaja ob taki razgibanosti in hitremu razvoju dogodkov v predvolilnem času naš list časovno zelo okrnjen. Ko to poročamo, je v okraju gotovo že nad polovico uspešno opravljenih zborov volivcev. Prav gotovo bodo do prihodnjega izida našega lista končani vsi in takrat bodo začeli sklicovati tudi že zbere proizvajalnih skupin.

Na zborih volivcev poleg določenega dnevnega reda v zvezi z volitvami razpravljajo tudi o tekočih zadevah v občinah in krajih. Ponekod na zadnjih zborih volivcev krajevni odborniki predlagajo navzočim občinskim odbornikom razne predloge o prioritarnih vprašanjih njihovega kraja. V Celjski občini bodo na zbere volivcev prišli občinski odborniki in poročali o pripravah za letošnji občinski družbeni plan. Kjer na prvih zborih volivcev niso izkoristili priložnosti za razpravljanje o pers. problemih terena ali kraja, bodo to lahko storili sedaj, da bo splošna korist, ki jo pričakujemo z izvolitvijo novih poslancev, združena s koristmi kraja.

MILENA KORŽE kandidat za poslanca v zvezno skupščino

Pred dnevi so na kandidacijski konferenci v Celju, kjer so bili zastopani delegati iz celjske, konjiške in vojniške občine, izvolili tov. Mileno Korže za kandidata v Zvezno ljudsko skupščino. Te dni v vseh treh občinah na zborih volivcev razpravljajo o predlogu kandidacijske konference in bodo dokončno besedo izrekli še volivci. Kjerkoli so zbori volivcev že bili, so se volivci soglasno strinjali s sklepom kandidacijske konference, da bi v teh občinah na bližnjih skupščinskih volitvah kandidirala za poslanca v Zvezno ljudsko skupščino tov. Milena Korže.

Milena Korže je bila rojena 1920. leta v Poviru pri Sežani. Mlada leta je preživela na Ponikvi pri Grobelnem in je obiskovala celjsko gimnazijo. Tam se je vključila v napredno gibanje gimnazijske mladine. Še pozneje, ko je s starši odšla v Maribor, je delala v naprednem gibanju mladine, saj je Vera Slandrova preko nje vzdrževala zvezo z mariborsko organizacijo SKOJ. Zaradi naprednega delovanja je bila že 1939. leta sprejeta v Komunistično partijo.

Leta 1940 je odšla s starši v Bosno, kjer se je vključila v tamkajšnje delavsko gibanje. Vojno dobo je preživela v Bosni in se takoj v začetku vključila v narodno-osvobodilno gibanje. S starši in enoletnim otrokom je odšla v partizane. Delala je v tehniki oblastnega odbora OF za Bosno in Hercegovino. Njen mož pa je padel v desantu na Drvar.

Takoj po vojni je bila član jugoslovanske vojaške misije pri VIII. angleški armiji. Ko je bila konec 1945. leta demobilizirana, se je vrnila na Ponikvo. V bivšem okraju Smarje pri Ljeshah je bila sekretar komisije za izvedbo agrarne reforme, kasneje pa sekretar agitpropa OK KPS v Smarju pri Ljeshah in Sežani. Na okraju v Sežani je bila tudi pomočnik poverjenika za promet.

Po vojni je bila tudi sekretarka komisije za ideološko vzgojo pri Izvršnem odboru OF Slovenije ter sekretarka AFZ za Slovenijo. Kasneje je začela proučevati vprašanje razbremenitve žena ter je bila direktor Centralnega zavoda za gospodinjstvo v Ljubljani. Se-

daj je sekretarka Zveze ženskih društev Slovenije. Razen tega tov. Koržetova upravlja še vrsto družbenih funkcij, in sicer je članica upravnega odbora republiškega sklada za zidanje stanovanjskih hiš pri Izvršnem svetu Ljudske skupščine LRS ter članica strokovnega sveta za stanovanjsko izgradnjo pri Izvršnem svetu Ljudske skupščine LRS. Poleg tega je še odbornica v občini Ljubljana-Center.

Za vse njeno plodno delovanje pred vojno, med okupacijo in po osvoboditvi, ki je bilo vseskozi prepleteno z naprednimi idejami in v korist delovnih ljudi ter v skladu z interesi naše skupnosti, je bila tov. Koržetova odlikovana z Medaljo zasluge za narod, Ordenom zasluge za narod III. stopnje, Ordenom bratstva in edinstva II. stopnje ter Ordenom dela II. stopnje.

V konjiški občini zbori volivcev na dnevnem redu

Tudi v konjiški občini so bile v preteklem tednu v ospredju predvolilnih priprav kandidacijske konference. Izvoljeni delegati na zborih volivcev so na kandidacijskih konferencah obravnavali predloge za kandidate, za katere so jim dali priporočila že na zborih ali pa na sestankih članstva političnih organizacij. Sredi tedna je bilo še širše posvetovanje političnega aktiva, kate-rega sta se udeležili tudi tovarišica Olga Kraigher in Cveta Vodopivec iz Ljubljane. Na tem posvetovanju so se tudi pogovorili, da bodo k volilnim pripravam pritegniti tudi čim več žena, in sicer preko najrazličnejših oblik dela. Ena izmed teh so že kuharski tečaji, ki jih obiskuje večje število mladih deklet in žena.

Drugi zbori volivcev so v tem tednu že pričeli in največ jih bo sklicanih okoli 9. februarja. Na njih bodo delegati poročali o kandidatih, volivci pa bodo izrekli dokončno besedo o njih. Razen tega bodo na teh zborih volivcev

razpravljali še o nekaterih konkretnih nalogah v občini, ki jih bo treba opraviti v prihodnjih letih. Pred zbori volivcev bodo v vseh večjih krajih sestanki odbornikov političnih organizacij in društev, na katerih se bodo pogovorili o vsebini dela v nadaljnjih pripravah za volitve. Enake naloge opravljajo v gospodarskih organizacijah sindikalne podružnice in delavski sveti, saj bodo tudi tu v prihodnjih dneh drugi zbori volivcev.

Mladina celjskega okraja za delovne akcije

Po šestem kongresu Ljudske mladine Jugoslavije, ki je zopet oživil svetle tradicije mladinskih delovnih brigad, je Okrajni mladinski komite v Celju že pristopil h konkretnemu delu. V Ljubljano je na tedenski seminar poslal osem mladincev, ki bodo komandanti brigad in predsedniki mladine v brigadah pri delih na »Cesti bratstva in

NA KANDIDACIJSKIH KONFERENCAH V ZBORE PROIZVAJALCEV:

Izbrali so sposobne gospodarstvenike in upravjalce

V torek zvečer so bile zaključene zadnje delegatske konference, na katerih so predlagali poslanske kandidate za zvezni in republiški zbor proizvajalcev v skupini industrije, trgovine in obrti ter v skupino kmetijstva posebej. Izbira na teh konferencah je pokazala, da je bila predvolilna razgibanost v kolektivih tokrat veliko bolj uspešna, saj so delegati z različnih volilnih enot prihajali na konference domala z enotnimi predlogi. To pa pomeni, da so v kolektivih, v sindikalnih podružnicah pred tem temeljito raz-

steklarske industrije in član zvezne industrijske zbornice, je bil predlagan za poslanskega kandidata za področje občin: Rog. Slatina, Kozje, Smarje, Sentjur in Laško, ki tvorijo 109 volilnih okraj.

Tov. Albin Lesjak, mojster v Tovarni emajlirane posode je bil predlagan na kandidacijski konferenci za volilni okraj Celje.

Tov. Peter Sprajc, ekonomist v rudniku Velenje, borec Prve svinske čete in znan ter priljubljen politični delavec, je bil predlagan za poslanskega

Priloge za volitve v Zvezno ljudsko skupščino so v polnem razmahu. Povsod so že v teku zbori volivcev. Kandidacijske konference pa so že za nami. Na sliki je kandidacijska konferenca v Celju, na kateri so izbrali kandidata za republiški zbor proizvajalcev.

pravljali o dolžnostih bodočih poslancev v zborih proizvajalcev ter na ta način dajali obnem tudi sugestije za izbiro res dobrih, sposobnih in naprednih tovarišev za poslanske kandidate.

POSLANSKI KANDIDATI ZA ZVEZNI ZBOR PROIZVAJALCEV

Na kandidacijskih konferencah za predložitev kandidatov za poslance v zvezni zbor proizvajalcev so v celjskem okraju predlagali tri.

Inž. Vojo Djinovski, direktor Steklarne »Boris Kidrič« v Rogaški Slatini, predsednik Okrajnega zbora proizvajalcev, predsednik Zveznega združenja

kandidata v volilnem okraju 107, ki združuje občine Soštanj, Mozirje, Zalec in Vransko.

PREDLOGI ZA POSLANSKE KANDIDATE V REPUBLIŠKI ZBOR PROIZVAJALCEV

Za področje občin Kozje, Rog. Slatina, Smarje in Laško so predlagali tov. Franca Peršeta, delavca iz Tovarne lesne galanterije v Rimskih Toplicah. V volilnem okraju občin Slov. Kojnice, Vojnik in Sentjur so se na kandidacijski konferenci odločili za tov. Bojana Leskovarja, tehnika iz Tovarne kovanega orodja v Zrečah.

Na treh volilnih okrajih v Celju so se odločili za naslednje tovariše: za tov. Ivana Zmaherja, predsednika OSS Celje, za tov. Ivana Vičiča iz Cinkarne ter za Slavo Foletič, računovodkinjo v tovarni »Metka«.

V občini Zalec in Vransko naj bi proizvajalce v republiškem zboru zastopal tov. Ivan Kač, predsednik občinskega odbora SZDL v Zalcu in sekretar Tovarne nogavice Polzela.

Inž. Desanka Kozlič iz Gozdnega gospodarstva Nazarje je bila predlagana za poslanskega kandidata za področje občin Mozirje in Soštanj, medtem ko je v drugem delu občine Soštanj bil predlagan tov. Ivan Krof, trgovski pomočnik iz Velenja.

FRANC LUBEJ NAJ ZASTOPA KMETIJSKE PROIZVAJALCE V OKRAJH CELJE, MARIBOR IN MURSKA SOBOTA...

Na kandidacijski konferenci za predložitev poslanskega kandidata v zvezni zbor proizvajalcev kmetijske skupine za volilni okraj 33, ki združuje kmetijske proizvajalce okrajev Maribor, Celje in Murska Sobota, so v Mariboru izbrali tov. Franca Lubeja, predsednika Okrajne zadrzne zveze Celje.

FRANJO JERAJ PA KMETIJSKE PROIZVAJALCE NASEGA OKRAJA V REPUBLIŠKEM ZBORU

V republiškem zboru proizvajalcev kmetijske skupine bo celjski okraj zastopal samo en poslanec. Na kandidacijski konferenci za izbiro poslanskega kandidata so se delegati, ki so zastopali kmetijske proizvajalce v državnem, zadrznem in privatnem sektorju, odločili za tov. Franjo Jeraja, podpredsednika Okrajne zadrzne zveze v Celju.

Tov. Milena Korže v prijetnem pogovoru s hčerko Mojco in očetom.

V mozirski občini so na zborih volivcev razpravljali tudi o odnosih med podjetji in občino

V mozirski občini so že končani zbori volivcev, na katerih so izbrali kandidate za volitve ljudskih poslancev v zvezni in republiški zbor proizvajalcev industrijske skupine. Zbori volivcev, ki so povsod dobro obiskani, so soglasno potrdili predlog kandidacijskih konferenc in sprejeli za kandidata v zvezni zbor proizvajalcev industrijske skupine tov. Petra Sprajca iz Velenja, za kandidata v republiški zbor proizvajalcev industrijske skupine pa ing. Desanko Kozlič iz Nazarja.

Poleg razprave o kandidatih so na zborih volivcev živahno razpravljali o novem zakonu o delovnih razmerjih. Precej je bilo govora tudi o strokovnem izobraževanju gozdnih delavcev, o delitvi dohodka gospodarskih organizacij in o odnosih med podjetji in občino.

V nedeljo bo občni zbor OSS v Celju

V nedeljo 9. februarja dopoldan bo v dvorani OSS v Celju XII. redni letni občni zbor Okrajnega sindikalnega sveta v Celju.

Na občnem zboru bodo delegati razpravljali o delu sindikalnih organizacij v celjskem okraju v preteklem letu in o nalogah sindikatov v letošnjem letu. Razen tega bodo izvolili novo sindikalno vodstvo.

Delegati so že sprejeli pismeno poročilo o delu OSS v preteklem letu in je zaradi tega pričakovati plodno razpravo, na podlagi katere bo novoizvoljeni OSS usmerjal svoje delo v letošnjem letu.

pogled po svetu

Za razumevanje današnje zapadno nemške politike ni odveč prebrati debelo knjigo Allana Bullocka (izšla je v srbskem prevodu) o Hitlerju. Tam med drugim beremo, da je imel ta največji ali bolje najokrutnejši demagog navado reči: »Male države v Evropi so gnoj, ki ga bomo likvidirali, kajti naš cilj je zedinjena Evropa. Evropo pa lahko zedini in organizira samo Nemčija.« Na to naduto parolo propadlega nacističnega historika sem se spomnil, ko sem pretekli teden bral o »novem klubu« znotraj Atlantskega pakta. Von Brentano, ki sicer kot zunanji minister ob Adenauerju zelo malo pomeni, je obvestil Angloamerikance, da spriču rastoče vojaške moči SZ Nemčija ni več dolžna držati se omejitve, ki jih je glede nuklearnega orožja nalagajo pariški sporazumi. »Novi klub« na evropski celine je nastal na terenu skupnih interesov treh atlantskih partnerjev brez ozira na četrtega. Angleži ne skrivajo želje, da bi z Amerikanci absolutno vodili atlantski tabor, ki se včasih tudi imenuje »atomska klub«. Toda tudi Francija bi rada postala atomska sila s pomočjo italijanskih in nemških znanstvenikov, Italijani že poskušajo z nekimi manjšimi raketami, Nemčija pa bi preko vsega tega rada dobila status velisile.

Svet se suče na Renu tako, da bi francoski maršali Joffre, Foch in Clemenceau utegnili izgubiti mirno sm. To spanje v Panteonu. Francija in Nemčija že imata skupno raketno poskusno postajo v St. Louisu in jo vodijo Nemci. Posledice neomejenega oboroževanja Nemčije se utegnejo kaj kmalu pokazati. A prerokovanje ni stvar tedenskega pregleda.

Winston Churchill je v svoji knjigi o drugi svetovni vojni zapisal: »Če do sedanost hotela soditi preteklost, bo izgubila prihodnost.« Verjetno je mislil s tem na veliki preobrat, ki se je po vojni zgodil v svetovni politiki, preobrat, ki ga je tudi sam povzročal in ustvarjal, hladno vojno med obema blokoma, zaradi katere svet že 12 let ne pride do občutka solidnega miru.

Ruski pregovor pravi, da dva medveda ne živita in ne spita v enem brlogu. Toda na svetu ne gre za sožitje medvedov, ampak ljudi. Sožitje ljudi pa je, bi rekli vendarle možno. A tudi nedavni dogodki so pokazali, da se nekateri s to koeksistenco ne morejo sprizniti.

Zasedanje Bagdadskega pakta je že eno takih slabih znamenj. Na to zasedanje je prišel sam Dulles in general Taylor, eden prvih ameriških vojščakov. Čeprav ZDA taje, da ne gre za vojaške stvari, je na drugi strani Dulles odkrito povedal, da bodo na Srednji vzhod pripeljali veliko vojsko zoper komunističnega agresorja, če se ta po-

Na zboru volivcev v šoštanjski občini
Živa razprava o lokalnih problemih

V nedeljo so v šoštanjski občini imeli v Gorenju, Podkraju, v Smartnem ob Paki, Skalajah in Plešivcu ter St. Florjanu že druge zbornice volivcev. Vsi so bili sklepni in dobro obiskani. Na njih so soglasno sprejeli sklepe kandidacijskih konferenc, ki so naslednji:

Za republiški zbor — Stane Ravljen, predsednik občine Šoštanj, Jože Marolt, pedagoški vodja osemletke v Velenju.

Za rep. zbor proizvajalcev — skupina ind. in obrti: inž. Desanka Kozlič, Mozirje; Ivo Krofl, Velenje.

Za republiški zbor proizvajalcev — kmet. skupina: Franc Jeraj, podpredsednik OZZ, Celje.

Za zvezni zbor — Franc Simonič, predsednik OO SZDL, Celje.

Za zvezni zbor proizvajalcev — skupina ind. in obrti: Peter Sprajc, Velenje.

Za zvezni zbor proizvajalcev — kmet. skupina: Franc Lubej, predsednik OZZ, Celje.

Na zborih so volivci izrazili tudi željo, da bi radi videli kandidate in se z njimi porazgovorili. Da pa niso bili zbori samo formalna potrditev sklepov kandidacijskih konferenc, je občinski ljudski odbor pripravil smernice petletnega družbenega plana, ki naj bi ob konstruktivni kritiki volivcev dobil svojo pravo podobo. In res, ko so odborniki podali poročilo, se je na vseh zborih razvila bogata razprava. Poleg

sredi, Turčija zaradi Cipra, Sirije in zaradi svojega položaja na Crnem morju.

V Moskvo so prišli druga za drugim odgovori na prvo Bulganinovo pismo, napisano 10. decembra 1957. Eisenhowerjevo pismo je pravzaprav najbolj površno, saj pravi, da ni treba nobenega pakta več — odkar ima svet OZN. Tak odgovor res ni v čast slavnemu zmagovalcu nad fašističnimi zapadnimi vojskami. Kakor da se je čas ustavil, ko je v OZN nastopilo tako stanje, ki je ZDA po volji! Prav ima Hruščev, ko pravi, da ne rabimo samo paktov proti vojni, ampak tudi pakte, ki utrjujejo mir, ki delajo mir med narodi, kajti miru še ni, čeprav vojne ni več. Malo več upanja daje angleški odgovor, ki govori o nenapadnem paktu. Ameriški pa že vpleta vprašanje vseмирja, češ da bi se morali razgovoriti ukvarjati tudi s tem, da bi bilo vseмирje rezervirano samo za miroljubne namene. Očitno je, da Amerikanci izražajo tu svoj strah pred rusko močjo, ki se je izkazala z izstrelitvijo sputnikov. Da pa je »Jupiter C« zadel svoj cilj na 5000 kilometrov, to ni grožnja za mir, kajti to je ameriško orožje. Angleško umetno sonce, to še gre, ker je tvorba atlantskega atomskega kluba. To bi kvečjemu

tega pa je ObLO poskrbel tudi za predavatelje, ki so obiskali te zbornice in govorili o raznih panogah gospodarstva.

V Gorenju so delavci kovinskega podjetja pokazali na nujnost investicij za rekonstrukcijo podjetja. Zaradi slabe elektrifikacijske mreže (nimajo transformatorske postaje) so sklenili, da bodo gradbena dela za transformatorsko postajo opravili vsi volivci s pomočjo podjetja s prostovoljnim delom, in da bodo kmetje za daljnovod dali brezplačno drogevo. Na zboru je uspešno tolmačil smernice obč. družbenega plana predsednik ObLO tov. Stane Ravljen.

V Podkraju so volivci bili mnenja, da je predvidenih 8 milijonov din za sadjarstvo premalo, kajti okolica šoštanjske občine ima pretežno sadjarski značaj in bi večje investicije za sadjarstvo bile v korist občini. Ostro so oporekali adaptaciji gostinskega podjetja Rudarski dom v Velenju, za katerega je predvideno 8 milijonov din. Nekateri so bili mnenja, da se naj ta sredstva raje uporabijo za začetna dela izgradnje novega hotela (lokacija pri stari vejenjski šoli). Načelnjali so tudi vprašanje popravila lokalnih cest.

V St. Florjanu so volivci spržili problem oddaljenosti šol. Bili so mnenja, da bi lahko to vprašanje rešili s tem, da bi namestili šolo v bivše župnišče, kjer bi bil prostor tudi za stanovanje učitelja. Gre za 93 otrok, ki hodijo uro do dve daleč v Šoštanj ali Topoljšico, pa tudi v Beje vode.

Za poslanskega kandidata predlagam ...

Kandidacijske konference so se v načelnih črtah odvijale povsod enako. Te dni so se sestajali delegati, ki so jih na zborih volivcev izvolili proizvajalci, da bi po skupnem predurku izbrali in predlagali za poslanske kandidate v skupščine proizvajalcev najboljše državljane. Na teh konferencah, ki potekajo po določenem redu, kot to določa predpis, ponekod razpravljajo več, ponekod manj. Kjer je skupina petih delegatov na kandidacijski konferenci dobro izbrala in predlog utemeljila, tam običajno niti ni prišlo do dodatnih predlogov. Zavedni, marljivi in sposobni politični in javni delavci-proizvajalci so med našimi ljudmi znani, zlasti pa med proizvajalci, kjer je sposobnost in razgledanost še posebej cenjena.

Po večini primerov so se na konferencah odločili za tiste tovariše in tovarišice, ki so jih med predvolilno dejavnostjo doslej pogosto omenjali na zborih volivcev in na sestankih političnih organizacij, kot je to SZDL, ZK in sindikati.

Obiskali smo kandidacijsko konferenco 3. volilne enote v Celju, ki je bila v ponedeljek zvečer v celjskem sindikalnem domu. Po izvolitvi delovnega predsedstva in ostalih organov so najprej pozornost pregledali poverilnice prisotnih delegatov. Za to volilno enoto je bilo delegiranih 51 delegatov, od katerih se sedem konference ni udeležilo.

Po končani izvedbi vseh zakonskih določil, je v imenu petih delegatov vstal tovariš in predlagal za poslanskega kandidata tov. Ivana Zmaherja, borce iz NOB, dolgoletnega političnega in sindikalnega delavca v Železarni Štore in sedanjega predsednika Okrajnega sindikalnega sveta v Celju.

Navzoči niso imeli nobenega dodatnega predloga, zato je predsednik delovnega predsedstva predložil, da bi predlog dali na glasovanje.

V tem trenutku se je zgodilo nekaj vedrega. Delovni predsednik je štel glasove in na koncu ugotovil, da dva glasova manjkata ...

KRATEK RAZGOVOR S PREDSEDNIKOM SENTJURSKE OBČINE TOVARISEM PETROM HLASTECOM

Želim, da bi volivci razumeli moj odstop od kandidature ...

Zvedeli smo, da je predsednik šentjurske občine tov. Peter Hlastec že na kandidacijski konferenci odklonil kandidaturu za poslanca v republiško skupščino in da to svojo odločitev poudarja tudi sedaj na zborih volivcev, na katerih določajo kandidate. Na nekaterih zborih volivcev so znova želeli, da bi kandidiral tov. Hlastec. Zato smo se obrnili nanj z naslednjimi vprašanji, na katera je odgovoril, kot sledi:

Tov. Hlastec, je res, da se odklonil kandidaturu v vaši občini?

Tako je. To sem storil že na kandidacijski konferenci.

Kako utemeljujete to svojo odločitev? Spriču dejstva, da je na predlog političnih organizacij bil za kandidata v republiško skupščino predlagan tovariš Ivan Kovačič — Efenko in za katerega kandidaturu sem se osebno zagreval in zavzemal, se mi zdi popolnoma normalna moja odločitev. Prvič se mi zdi, da bi tako storil tudi vsak drug, ki bi bil kot kandidat postavljen ob tako zaslužnega in hkrati sposobnega človeka.

Moje mnenje je, da bo tov. Efenko lahko veliko bolje zastopal interese naše občine na eni strani ter interese naše slovenske republike na drugi strani. Tu moramo misliti tudi na to, da je zelo zaželeno, da v naši republiški skupščini delajo tudi stari in prekaljeni borci za našo stvar, kot je narodni heroj Ivan Kovačič. Naposled je tov. Kovačič eden tistih partizanskih komandantov, ki je

ob osvobodilnem pohodu na Stajerske vodil zmagovite oddelke 14 div. prav preko krajev naše občine. S tem, da se bo zavzemal za borce, za očuvanje tradicij NOB, je jasno, da ne more biti nikogar med nami, ki bi ne podprl njegove izvolitve.

Trdno sem prepričan, da bo tovariš Efenko čvrsta desna roka občine

skemu odboru v Šentjuru in vsemu družbenemu življenju v občini. Jaz osebno pa bom veliko lažje ob njegovi pomoči izvrševal dolžnosti predsednika občine. To delo pa bi, po mojem globokem prepričanju, v primeru, da bi bil poslanec, gotovo občutno trpelo.

V tem, da so me predlagali za kandidata, vidim dokaz zaupanja. Zato mislim, da mi naj vsi, ki želijo mojo kandidaturu, zaupajo, da je tudi ta moja odločitev res najboljša. To zaupanje pa bom kot predsednik občine tudi vnaprej skušal na svojem mestu, kamor so me volivci na zadnjih volitvah postavili, v redu izpolnjevati.

Volivci v Šentjuru so kandidate sprejeli z odobravanjem

Velike želje — drobni problemi

Pred dnevi je bil v Šentjuru pri Celju zbor volivcev iz prve volilne enote te občine. Zbor je bil izredno živahen. Zbrani volivci so razpravljali o predloženih kandidacijskih konferencah glede izbire kandidatov za volitve ljudskih poslancev. Razen tega so razpravljali še o pomembnejših krajevnih zadevah, posebno o programu komunalne dejavnosti in kmetijstva.

Ko je vodja delegacije na kandidacijski konferenci tovariš Miloš Salej sporočil navzočim, da je kandidacijska konferenca soglasno sklenila, da se predlaga kot kandidata za Zvezno ljudsko skupščino tov. SERGEJ KRAIGHER, direktor zveznega zavoda za planiranje za kandidata za republiško skupščino pa narodnega heroja IVANA KOVAČIČA-EFENKA, predsednika okrajnega odbora Zveze borcev NOV v Celju in tovariša Petra Hlasteca, predsednika šentjurske občine, so volivci predlagane kandidate soglasno in z velikim odobravanjem sprejeli.

Po končani izbiri kandidatov so razpravljali o raznih krajevnih problemih, in načrtih komunalne in kmetijske dejavnosti občine. Prebivalce tega kraja teži več problemov, ki so za njih življenjskega pomena in jih le-ti naka-

zujejo skoraj na vseh sestankih. Največji problem so slabe ceste, kanalizacija, cestna razsvetljava in vodovod, kar vse kliče po nujnem popravilu. Kmetovalci so izrazili željo, da bi naj občina prispevala več za popravilo stranskih cest in mostov. Posebno odločno so zahtevali, da se končno popravi cesta, ki pelje iz gornjega trga proti Dramljam. Plaz, ki je onespobil to cesto, uničuje tudi lep sadovnjak. Solo osemletko bo treba razširiti in urediti šolski vrt za poučevanje. Ker je na tem območju zaposlenih mnogo žena in mnogo otrok, si žene že dolgo let želijo otroški vrtec in primerno otroško igrišče.

Potrošniki — delavci so menili, da sta bili v Šentjuru včasih kar dve pekarni in obe sta imeli dovolj dela. Zadnja leta pa Šentjur sploh nima lastne pekarnice in morajo kruh voziti iz pekarnice v Štoreh. Pekarno so ukinili, ker ni odgovarjala sanitarnim predpisom, niso pa še nič pokrenili, da se čimprej zgradi nova pekarna. Prebivalci, predvsem pa gostje, ki prihajajo v Šentjur, si ne morejo zamisliti, da v tem kraju ni nobene prodajalne, ki bi se bavila tudi s prodajo časopisov, revij itd.

Ker je v Šentjuru izredno velika stanovanjska kriza in ker je občina v zadnjih dvanajstih letih zmogla zgraditi samo stanovanjski blok, je občina pripravila zaščitni načrt, kjer bodo delavci lahko gradili svoje stanovanjske hišice. Zato jim je občina priskrbelo ceneno zemljo in ugoden kredit. Volivci so s tem zelo zadovoljni, niso pa zadovoljni z dejstvom, da je pot do gradbenih načrtov tako dolga in draga. Volivci — kmetovalci so poudarili, da klasifikacija posestev ni več v skladu z dejanskim stanjem zemlje, to pa zato, ker je ocenitev baje stara že več kot osemdeset let. Zemlja pa se je v tem času močno spremenila, predvsem so jo spremenili razni potoki in vremenska neurja ter plazovi.

Ker je ta kraj pretežno kmetijski, so predstavniki kmetijske zadruge in sveta za gospodarstvo seznanili volivce še z načrti kmetijske in gozdarske dejavnosti v bodoče. Iz njihovih poročil sklepamo, da bo v tej občini za napredek kmetijstva vloženih 200 milijonov in za gozdarstvo 16 milijonov dinarjev.

MLADINA! V NEDELJO, DNE 9. FEBRUARJA OB 10. URI VSI V DVORANO KINA METROPOL

javi. To se pravi, nova grožnja na kraju, ki je že tako neprestano žarišče vojne zaradi iraških in iraških naftnih ležišč, zaradi arabskega kompleksa in sploh zaradi izredne geopolitične važnosti tega križišča evropskih, afriških in azijskih potov. Pravijo, da zasedanje ne more imeti uspeha, vendar je že gotovo, da bodo z ameriški dolarji vse te države gradile vojaške ceste, oporišča, nov venec groženj zoper SZ, povezano med SEATO in NATO paktom. Nobena teh držav si sicer ne želi vojne, toda potrebe so velike, politične razmere pa take, da jim je težko odbiti ameriško vsiljivo pomoč. Pakistan zaradi Indije, Irak zaradi Izraela, Iran — no, ta bi še najraje ostal nekje na

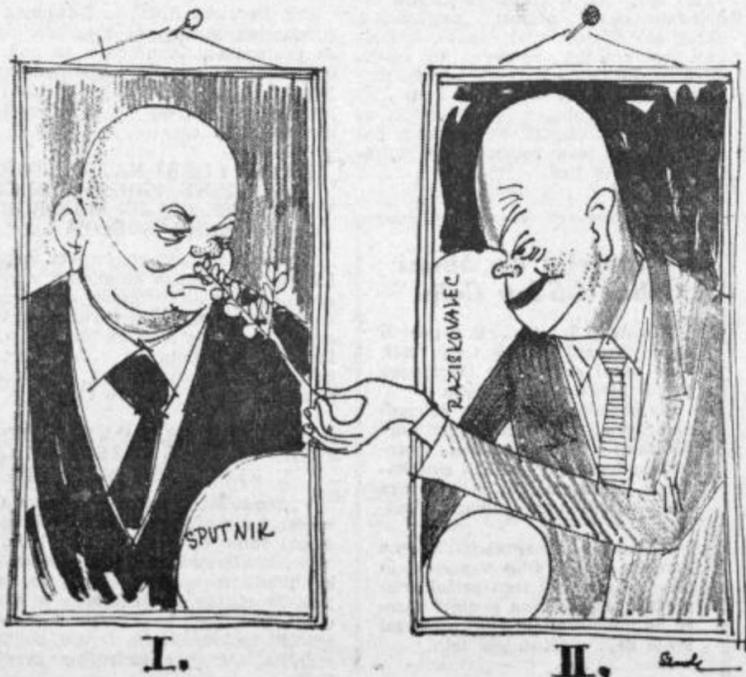
narekovalo spremembo Mac Mahonovega zakona, ki ljubosumno čuva ameriške atomske iznajdbe.

Spriču tega stanja pojdemo raje mimo Alžira, Cipra, Venezuele, Argentine, Sirije in Egipta v Paris, na Place de Vosges, kjer je umrl znameniti francoski književnik Victor Hugo (1802 do 1885). Na steni sobe, v kateri je umrl, so zapisane naslednje njegove besede:

»Zastopam stranko, ki še ne eksistira, stranko revolucije in človečnosti. Ta stranka se bo morala ustanoviti v 20. stoletju in bo morala ustvariti Zedinjene države Evrope, nato pa Združene države sveta.«

V tem smislu gre politika vseh, ki dobro v srcu mislijo. T. O.

V galeriji osvajalcev vseмирja

Javna mladinska radijska oddaja v Celju

V nedeljo ob deseti uri dopoldne bo v dvorani kina Metropol javna mladinska radijska oddaja.

RAZGIBANA PREDVOLILNA DEJAVNOST V LAŠKEM

V laški občini so prvi zbori volivcev, na katerih so izvolili delegate za kandidacijsko konferenco, končani. Delegati so se na kandidacijski konferenci zedinili, da bi laške volivce v republiški skupščini zastopal tov. Jakob Zen, podpredsednik SZDL za okraj Celje. S tem so mu izrekli popolno zaupanje. Na konferenci je bila tudi izražena želja, naj bi občina v prihodnosti vložila več sredstev za ureditev cest na podeželju, kjer je cestna povezava s središčem laške občine v nekaterih predelih zelo slaba.

Na prvih zborih volivcev so se volivci laške občine odločili, da bi jih zastopal v zvezni ljudski skupščini tov. Sergej Kraigher, medtem ko so na zborih volivcev, ki so se pričeli v nedeljo, razpravljali o proračunu in družbenem planu, hkrati pa izvolili odbornike v nove krajevne odbore.

dinska radijska oddaja, velika mladinska manifestacija, ki jo v okviru predvolilnih priprav prireja Okrajni mladinski komite v Celju. Celjski okraj bo zastopalo štirinajst ekip, v vsaki ekipi bodo po trije mladinci, člani te ali one osnovne organizacije. Okrajni komite je skupaj z Radiom Ljubljano in CK LMS imenoval komisijo, ki bo posameznim skupinam postavljala vprašanja; le-ta se bodo nanašala na politiko, kulturo in prosveto ter šport in bodo prilagojena intelektualni ravni — kmečke, delavske in študentske mladine. Oddaja bo organizirana tako, da bodo lahko člani vsake skupine odgovarjali na vprašanja po medsebojnem dogovoru. Vmes bo za razvedrilo poskrbel celjski zabavni orkester. — Vsa večja podjetja so že pripravila lepa darila za nagrajence; prva ekipa pa bo dobila nagrado v Ljubljani. Oddajo bo prenašal Radio Celje.

Ker se je prijavilo več ekip kakor jih je mogoče poslati na nastop, je bilo v Mozirju izbirno tekmovanje.

Nekaj vtisov iz Badgasteina

Od našega posebnega dopisnika

France Lužnik:

Le redko so dane športniku prilike, da si v dveh zaporednih letih lahko ogleda in prisostvuje dvema tako pomembnima dogodkoma, kot je bila VII. zimska olimpiada v Cortini ter letošnje svetovno prvenstvo v alpskih disciplinah v Badgasteinu.

Skozi rahlo zamegljeno koroško kotlino nas je Tauernexpress v dveh urah popeljal skozi Beljak in mimo Malniza do vznožja Visokih Tur ter skozi predor in že smo izstopili na bogato okrašeni postaji v Badgasteinu.

Dočim so pred letoma v Cortini hrepence pričakovali sleherni snežinko, in brezupno tarnali za snegom, je tu snega dovolj in bi tudi najmanjša nova količina snega lahko povročila organizatorjem nepotrebno in odvečno delo. Vreme je čudovito in sonce ogreva to 1.100 metrov visoko ležeče turistično središče Avstrije, ki je pripravljeno na jutrišnji startni strel. Stotine tekmo-

mogočih znamk ter redkih oblik. Pisane zastave nastopajočih držav vise ob cestah in s hotelskih fasad — vse je praznično in vabljivo za številne tujce, ki so v teh dneh dobesedno okupirali to mesto — na veselje in v procvit turizma, ki ga tod znajo do kraja pravilno izkoristiti ter izveliči tujcem denar na vsakem koraku.

Zanimivo je tudi to, da je pretirana pestrost živih barv oblačil, ki je bila značilna za zadnjo olimpiado v Cortini, močno popustila, da ženski svet ne nosi več toliko hlač v številnih pastelnih barvah. Prevladuje solidna rjava, plava in črna barva pretirano ozkih hlač iz elastičnega blaga. Novost so s puhom podloženi in prešiti vetrni jopiči v prevladujoči svetlomodri barvi. Zenske pa nosijo tako imenovane »anorake«, večinoma bele, z vsemogočimi vzorci. Kožuhovina je domača izginila. Sportna moda pa so bele kape, kakršno

njak Menardi, dočim je drugo s 67 vratci postavil Avstrijec Salvenmoser.

Vsa pričakovanja so veljala narodnemu junaku Sailerju, ki pa to pot ni uspel. Prekosil ga je mlajši sorojak Rieder s Tirolske, ki je tako osvojil svetovno prvenstvo v tej disciplini. Sailer je bil drugi, dočim je simpatični Japonec Igaya nesrečno zasedel tretje mesto, čeprav je kot zmagovalac prvega teka imel sekundo naskoka pred zmagovalcem in še več pred Sailerjem. Presenetil je mladi Leitner Ludvig iz Zah. Nemčije, ki je imel sorazmerno visoko štartno številko, zasedel pa je deveto mesto.

Med tekmovalci so nas po lepi vožnji presenetili Poljanci, Čehi in Bolgari, velik je tudi napredek vozačev Sovjetske zveze. Od naših je zasedel Stefe Šele 38. mesto, ki se je tudi edini plasiral za Jugoslavijo. Klinaer je bil diskvalificiran v prvem, Lukanc pa v drugem teku, dočim je Janc že v prvem teku, po hudem padcu odstopil. Ta neuspeh je posledica nepripravljenosti naših tekmovalcev, saj imajo za seboj le 200 km vožnje, dočim so ostali reprezentanti v treningu prevozili od 3 do 5000 km spusta v pripravah za svetovno prvenstvo v Badgasteinu so prispeli vsega dva dni pred tekmovanjem z izredno pomanjkljivo opremo. Kot alpski deželi nam ta poraz prav gotovo ni v čast.

Mislim, da v teh pogojih tudi v ostalih disciplinah nimamo pričakovati ugodnih presenečenj.

Velesesejem v sliki

Uprava Zagrebškega velesesejma je tudi v Celju priredila zanimivo razstavo barvnih fotografij pod naslovom »Velesesejem v sliki«. V dvorani Okrajne zadružne zveze v Cankarjevi ulici je razstavljeno okoli sto zanimivih barvnih posnetkov z zagrebškega razstavišča. Razstava bo odprta do nedelje (od 9. do 18. ure), vsak dan po 18. uri pa v dvorani predvajajo razne zanimive gospodarske in dokumentarne filme.

Razstava ima namen približati tehnične in komercialne probleme vsem zainteresentom za sodelovanje na zagrebških velesesejih, prebivalcem pa prikazati kaj se na sejmu vse lahko vidi in

Slovensko ljudsko gledališče v Celju pojde na mladinsko akcijo...

Komaj nekaj dni po sklepu VI. kongresa LMJ, da bo mladina iz vse Jugoslavije sodelovala pri izgraditvi avtoceste »Bratstva in enotnosti«, se je sestala sindikalna podružnica Slovenskega ljudskega gledališča v Celju. Na sestanku so se dogovorili, da bo letos v počitnicah njihov kolektiv sodeloval na mladinski akciji z vrsto gledaliških predstav. Verjetno bodo sestavili dve ekipi, ki bosta nastopali po brigadnih taboriščih in na improviziranih odrih na prostem. Na pot bodo odšli verjetno že v prvem tednu julija.

Program del, ki jih bodo udeleženci mladinske akcije lahko videli, še ni dokončno določen, toda verjetno bodo uprizorili Molièrova »Skopuha«, Kislingerjevo delo »Na slepem tiru« in Maricevo »Komedijo o komediji«.

Podrobnejšega načrta za svoj prispevek ob letošnji veliki akciji mladinskih brigad še niso mogli izdelati, ker bo treba le-tega izdelati na osnovi dogovora s štabom mladinskih delovnih brigad.

Slovensko ljudsko gledališče, ki že leta sem izpolnjuje važno vlogo v kulturnem življenju našega širšega območja, je s tem dalo hvalevredno in posnemanja vredno iniciativo vsem umetniškimi kolektivom, katerih gostovanje med mladimi graditelji bo vsekako zelo zaželeno. Ta iniciativa je toliko bolj pomembna, ker je do omejenje odločitve prišlo tako zgodaj, da o deležu našega okraja na delovnih akcijah lahko z njihovim imenom obvestimo javnost še preden moremo sporočiti prve vesti o udeležbi mladine našega področja na gradnji avtostrade od Ljubljane do Zagreba.

Zanimanje za tehniko je začelo prodirati tudi na vas

Avto-moto društvo v Slov. Konjicah spada nedvomno med najbolj delavna društva v tem kraju. Z aktivnim delom upravnega odbora na čelu s tov. Adamljem je društvu uspelo v svoje vrste pritegniti širok krog ljudi, posebno iz vrst mladine. Najbolje to dokazujejo številke članstva. Še v letu 1955 je bilo

okoli 100 članov, leto kasneje 120, lani pa je naraslo na 335 članov. Večina izmed njih so delavci iz konjskih podjetij, prav tako pa je vključeno lepo število mladine, tako delavske kot kmečke. Vse kaže, da je zanimanje za tehniko že začelo močno prodirati na vas, saj je med tečajniki, ki polagajo izpite za soferje — amaterje tudi vedno več mladih ljudi iz okoliških vasi. Samo lani je šlo skozi soferske tečaje in kasneje na izpite okoli 40 članov, približno toliko je prijavljenih že za letošnje leto. Težje kot s tečajniki in predavatelji je s prostori za predavanja.

Odbor je pripravil več predavanj o pomenu motorizacije, izvedel je nekaj izletov članstva in ob pomoči šolskih vodstev organiziral po šolah posebne pionirske krožke. Spričo vseh teh uspehov torej ni čudno, če se je društvo v republiškem tekmovanju med podeželskimi društvi uvrstilo na prvo mesto in mu bo to mesto verjetno uspelo obdržati do konca marca, ko bo tekmovanje zaključeno.

L. V.

DA BI OLAJSALI DELAVCEM VOZŃNO ...

Pri postaji v Šentjurju bo treba čim prej urediti shranjevalnico koles

Šentjur pri Celju je razen svoje lepe lege in kmetijsko bogatega zaledja poznani kot veliko središče, od koder prihajajo delavci na delo v štorsko železarno in celjske tovarne. Ker delavci iz krajev Loka pri Zusmu, Slivnica, Dobje, Vinski vrh, Sv. Stefan, Dramlje, Primož in Blagovna ter drugod nimajo avtobusnih zvez za redni prevoz v službo, se nad tri sto delavcev vsak dan vozil z dvokolesom do Šentjurja na železniško postajo in od tu dalje z vlakom v Store in Celje. Za te pa je prvi problem, kje shranjevati kolesa, kajti v Šentjurju ni shranjevalnice koles. Mnogi od njih se zaradi tega raje vozijo kar v Store ali Celje in pridejo na delo popolnoma zmučeni.

Zato je želja teh delavcev, da bi se šentjurska občina pobrigala tudi za njih in v bližini železniške postaje zgradila primerno shranjevalnico koles. Prepričani smo, da se bo za čuvanje koles ob primerni nagradi lastnikov koles prigrabil marsikateri upokojenec ali invalid.

Shranjevalnica koles bi se v kratkem času trikratno izplačala. Koliko truda, zdravja in delovne sposobnosti bi s tem prihranili. Šentjurska občina bi se morala pobrigati, da bi shranjevalnico koles pri šentjurski postaji čimprej uredili ob podpori podjetij, kamor se delavci vozijo na delo.

VOLILNA DEJAVNOST NA PREVORJU

Na Prevorju so na prvem zboru volivcev izvolili delegate za kandidacijsko konferenco, izvolili krajevni šolski odbor ter dopolnili pokopališko upravo, na drugem pa so soglasno potrdili kandidature zveznih in republiških poslancev, tov. Sergeja Kraigherja in Ivana Kovačiča-Efenka. Na obeh zborih so volivci razpravljali tudi o kmetiistvu, predvsem o gojitvi industrijskih rastlin in o komunalnih vprašanjih. Z gozdnim skladom bodo letos na Prevorju popravili štiri ceste. Tudi elektrifikacija se približuje koncu. Kmalu bo zasvetila luč v Krivica in Straški gorci, kasneje pa še v Gornjem Zgru. Prebivalci teh krajev so izvolili svoj elektrifikacijski odbor in se tako odcepili od odbora v Prevorju.

O čem so razpravljali na prvi seji Sveta za kmetijstvo v žalski občini?

Pred dnevi je bila prva seja Sveta za kmetijstvo Občinskega ljudskega odbora Zalec, na kateri je bilo sprejetih več sklepov.

Svet je obravnaval višino pavšalne skočnine za leto 1958. V preteklem letu je ta skočna znašala 600 din, razliko do polne lastne cene pa je kril okraj. Ker pa okraj teh subvencij letos ne bo dal, je treba zvišati pavšalno skočnino do višine, po kateri bo osemenjevalna postaja računala osemenjevanje, to je 1000 din. V osemenjevalno progno bo vključen tudi okraj Fonkiva pri Zalcu, kjer je precej razvita živinoreja. Svet je nadalje razpravljal o višini nagrad bikorejcem, ki naj bi se glede na višje vzdrževalne stroške povisale, in sicer v treh letih od 30 na 60.000 din letno.

Na seji so govorili tudi o čiščenju in škropljenju sadnega drevja. Sadjarji

lani niso posvečali dovolj pozornosti čiščenju sadnega drevja ter so to delo odlagali na spomladanske mesece. Svet je ugotovil, da je treba vložiti vse sile in izkoristiti vse možnosti, da bi se vse sadno drevje na področju občine očistilo in poškropilo, saj je letos naval ameriškega kaparja tako velik, kot ga še ne pomnijo. Strogo bo potrebno ukrepati proti vsem tistim, ki sadnega drevja ne bodo očistili in poškropili. Kmetijske zadruge je treba opozoriti, da takoj pripravijo škropilne ekipe, ki bodo ob lepem vremenu takoj pričele škropiti. Svet je imenoval posebno komisijo, ki bo to delo vodila.

Svet je nadalje razpravljal o reviziji v kmetijski zadrugi Zalec, kjer so uslužbenci zadruge poslovali precej neredno in se bodo morali zagovarjati pred disciplinskimi sodiščem. Stanje v zadrugi se zadnji čas izboljšuje.

TOVARNA ORGANSKIH BARVIL, CELJE — ČRET 117

sprejme takoj

2 KVALIFICIRANA KJUČAVNICARJA
1 KVALIFICIRANEGA ELEKTRICARJA

Pogoj: odslužen vojaški rok ali vojaščine prost.

Plača po tarifnem pravilniku.

Prošnje naslovite na Komisijo za sklepanje in odpoved delovnih razmerij pri Tovarni organskih barvil, Celje, Čret 117.

DRUGI ZBOR VOLIVCEV V SMARTNEM OB PAKI JE DOBRO USPEL

Razprava na njem je bila prav živahna. Volivci so se dotaknili vseh perečih problemov, ki se pojavljajo na našem področju, posebno so razpravljali o cesti, ki pelje od nakladišča vagonov mimo postaje pa vse tja do pošte. Če se ta kmalu ne bo popravila, potem se je bati zastoja pri nakladanju in razkladanju vagonov, katerih je povprečno dnevno do petnajst. Tokrat so volivci potrdili tudi kandidaturi za obe ljudski skupščini, in to za republiški zbor tov. Staneta Ravljena, predsednika občine Soštanj, za zvezni zbor pa tov. Franca Simončiča, predsednika okrajnega odbora SZDL iz Celja.

V Badgasteinu so se 2. februarja pričele alpske smučarske tekme za svetovno prvenstvo. V slalomu je odnesel prvo mesto Avstrijec Rieder pred Tonijem Sailerjem, dočim je naš Janko Štefe dosegel 38. mesto. Izmed žensk je osvojila prvo mesto Norvezkanka Bjornbakken, Slavica Zupančič pa 20. mesto. Na sliki vidite Badgastein, ki je v tem času po no zaseden od ljubiteljev smučarskega športa.

valcev iz 25 držav in tisoči gledalcev iz vseh kontinentov sveta so morali dobiti zatočišče, ravno tolikim pa so morali odkloniti ter jih nastaniti v krajih na koroški in salzburski strani. To svetovno prvenstvo je prav gotovo tudi preizkušnja zmogljivosti avstrijskega tujskega prometa.

Badgastein ni le svetovno znano zdravilišče z visoko radioaktivnimi toplimi vreli, katerih voda je napejlana v številne hotele, temveč je tudi nov zimskošportni center Evrope. Osemstoč postelj v kurjenih sobah, vzpenjača, žičnice in smučarski lifti ter čudovito vzdrževane proge za vse kategorije smučarjev, so plod večletnega uspešnega prizadevanja tukajšnje zdraviliške uprave.

Problem parkiranja za desetstotico avtomobilov so rešili tako, da so odstranili sneg z več desetih hektarov njiv in travnikov, vse tja do Tauern-tunela.

Vrvež na cestah tega slikovitega kraja je izreden. Srečujemo avtomobile vseh bližnjih evropskih držav, vseh

je nosil na olimpiadi njihov junak in oboževanec Toni Sailer.

V sredšču zanimanja so vsekakor tekmovalci. O teh vedo mnogo povedati domači fantiči, saj so jim znani rezultati vseh asov na najrazličnejših tekmovanjih širom po svetu. Razpravljajo celo o tem, na katerem delu proge grozi nevarnost posameznim tekmovalcem, v nedogled postavljajo prognoze zmagovalcev — oni so o vsem vsekakor najboljše informirani.

Danes zvečer je bila svečana otvoritev svetovnega prvenstva, z defilejem nastopajočih tekmovalcev, ki jo je opravil avstrijski zvezni minister za šolstvo. Tako je bilo vse pripravljeno za jutrišnji veliki dan in pričakovanje avstrijske športne publike, ki je pričarana v brezkompromisno zmago svojih tekmovalcev.

Tridesettisoč gledalcev si je utiralo pot v globokem snegu ob obeh straneh strmega slalomišča, na katerem sta bili postavljeni dve progi. Prvo s 65 vrtlaci in z dolžino 562 m ter viš. razliko 202 metra je postavil italijanski strokov-

Sempeter v Savinjski dolini ima široke možnosti za razvoj kulturnega turizma. Rimske izkopanine z bogato reliefno plastiko in vrsto mitoloških prizorov, so pomembne kulturne prvine, ki jih mora popotnik občudovati. Čim bodo izkopavanja zaključena, bo izvedena rekonstrukcija.

Poleg tega bodo v Sempetru uredili podzemeljsko jamo Pikel in zajeli termalni vrelec.

Neslutene možnosti za razvoj turizma imajo Dobrovlje, zibelka partizanstva na Stajerskem. Z dograditvijo Partizanske ceste se bo celjskemu turističnemu bazenu odprla nova, pravljijna podoba dobroveljskega sveta z valovitimi planjavami, temnimi gozdovi in edinstvenimi razgledi. Perspektivni plan predvideva postavitev počitniškega doma, ki bo poleg Partizanske ceste posvečen spominu padlih borcev NOB na Dobrovljah.

Predlog perspektivnega plana predvideva tudi restavracijo obzidja in grajskega stolpa Zovneških gospodov.

S sistematično propagando in enotnim prospektom, komunalnimi izboljšavami, popravilom glavnih občinskih cest, koordinacijo dela z ustreznimi ustanovami itd. se bo Zalec s svojim prelepim zaledjem uvrstil med pomembna turistična središča celjskega okraja.

Fr. K-r

Žalska občina za napredek in rast turizma

Svet za turizem pri občinskem ljudskem odboru v Zalcu je že v preteklem letu dal pobude, predloge in nasvete za uspešen razvoj turizma.

Območje žalske komunje je polno naravnih lepot in zgodovinskih znamenitosti. Če hočemo povečati dotok tujih turistov in z njimi večji priliv deviznih sredstev, je potrebno, da posvečajo turistične postojanke večjo pozornost zunanji podobi naših vasi, gostinski mreži in cenam njenih uslug ter da skrbje za pestro zabavo in razvedrilo.

Manj je bilo doslej govora o domačem, množičnem turizmu v campingih. Naš delovni človek hiti v prirodo, zato moramo našim delovnim ljudem omogočiti prijeten in udoben oddih.

Vse pogoje za uspešen razvoj turizma ima Prebold, ki je bil že pred drugo svetovno vojno najbolj razvit letoviščarski kraj na področju sedanje občine Zalec. Imel je stalne goste iz Vojvodine, Beograda, Anglije, Madžarske in Avstrije.

Povpraševanje po množičnem letovanju v Preboldu narašča iz leta v leto. Perspektivni plan sveta za turizem predvideva ureditev campinga in postavitev večje števila weekend hiš ob kopalnem bazenu in novem, umetnem jezeru, postavitev čolnarne, bencinske črpalke in obnovitve dovoznih stez.

Dve spominski obletnici ob slovenskem kulturnem prazniku

Letos poteka dve sto let, kar se je rodil Valentin Vodnik in sto devet let, kar je umrl Prešeren. Njuna pesniška in kulturna tvornost je resda odmaknjena — kakor da jo je prerasel čas, a vendar zato nič manj živa in polna, vzvišena in čista in naša. Vodnik je bil prvi, Prešeren edini. Če ne bi bilo Vodnika, bi bil njegovo delo opravil kdo drug, če ne bi bilo Prešerna, njegovega dela ne bi mogel opraviti nihče, zakaj genij je enkrat in nenadomestljiv.

Dve obletnici, ki ju letos proslavljamo v okviru slovenskega kulturnega praznika, nam nalagata dolžnost spomina na dva du-

hovna velikana v zgodovini boja našega ljudstva za narodno rast. Letos ob slovenskem kulturnem prazniku navdajajo naše misli zlasti globoke in preroške besede velikega poeta, ko je oznanjal dan,

... da koder sonce hodi, preprij iz sveta bo pregnan.

Ze takrat je prešeren zapisal besede, ki so dandanes tako globoko zarezane v naših srcih, ko vedno in ob vsakem trenutku ponavljamo za njim te svetle in velike besede, kajti optimizem, ki diha iz njih, nam daje upanje za bodočnost.

Da bi le človeštvo vklesalo ta verz v trden spomenik miru!

Šempeter se znova kulturno prebujaja

Šempeter, ki je nekaj dosegel prilično lepe kulturno-prosvetne in telesno-vzgojne uspehe, je zadnja štiri leta največ zaradi subjektivnih razlogov zapadel v skoraj popolno letargijo. Vsi dosedanja poizkusi, zboljšati to stanje, niso uspeli, dasi se tukajšnje ljudske množice zanimajo za razne kulturne prireditve okoliških krajev, zlasti v Zalcu in celo v Celju in jih pridno v znatnem številu posejajo, ker jim domači kraj tega ne nudi.

Za ponoven dvig krajevne kulturno-prosvetne dejavnosti je krajevni odbor SZDL na svoji nedavni seji imenoval v iniciativni odbor za ustanovitev prosvetnega društva zastopnike vseh krajevnih podjetij in KZ, kateri naj bi razpravljali o možnosti zopetne oživitve tega prečega vprašanja. In res se je ta odbor pred dnevi polnoštevilno sestel. Sestanka se je udeležil tudi predsednik Obč. odbora Svoboda in prosvetnih društev tov. Drago Predan. Odbor je ugotovil, da ima Šempeter vse potrebne pogoje za ustanovitev PD Svoboda, v ka-

terem naj bi kulturno-prosvetno delovali vsi tega dela zmožni in voljni ljudje, delavci kot kmetje. Predsednik KZ tovariš Terjav in drugi navzoči člani ji prostor v poslojpu krajevnega urada, ki ga bo treba primerno opremiti za čitalnico, knjižnico, šah itd.

Izgleda, da bo Šempeter v kratkem znova kulturno-prosvetno zaživel in popravne in nadzorne odbora KZ so novemu društvu zagotovili vsestransko pomoč glede prostorov, v katerih naj bi se odvijalo njegovo delovanje. Nato so konstituirali ožji iniciativni odbor. Za posamezna podjetja in naselja so določili tudi poverjenike z nalogo, da zberejo čim več delavoljnih članov, nakar bo v začetku marca sklican ustanovni občinski zbor.

V kolikor dopuščajo razmere, naj bi s prosvetnim delom takoj pričeli, zlasti obstoječi kino naj bi znova oživel. Ker društvo trenutno še ne more računati na prostore, ki jih namerava nuditi KZ, bo društvu v kratkem na razpolago večkazal, kaj zmore.

K popravku

V zvezi s popravkom v Celjskem tedniku glede avtorstva libretov dveh oper Rista Savina želimo še s svoje strani ugotoviti dejstvo, da se je piscu članka primerila tu sicer gotovo ne nameravana pomota. Nihče pač ne bi hotel niti mogel avtorstva teh literatov jemati skladatelju samemu.

Nesporno resnico o tem navaja monografija dr. Dragotina Cvetka »Risto Savin« (1949) na strani 107 z ugotovitvijo: »V prirejanju slovenskega teksta Gosposvetskega sna mu je pomagal F. R. in na besedilu lepaka, ki je bil natisnjen ob prvi izvedbi te opere, je zapisano, da sta besedilo spisala skladatelj in F. R. Isto kaže tudi brošura, ki je bila natisnjena v isti namen in je vsebovala libretos«. Takšno označbo avtorstva libreta je zahteval skladatelj sam ker po njegovem mnenju prelivanje nemške proze v slovenske verzice oz. ritmično prozo ob dodajanju samostojnih manjših tekstov ni bilo zgolj prevajalsko delo. Tudi glede opere Matija Gubec potrjuje ista monografija na strani 121, da je prevodu njenega besedila F. R. dodajal še pesmi po lastni invenciji. To-liko v pojasnilo, da bo objektivna slika

še popolnejša od one, ki jo je prikazal Kuratorij glasbene zapuščine Rista Savina oz. uredništvo CT.

Blizu se nam 10. obletnica smrti velikega slovenskega skladatelja, ki »je posegel v slovensko glasbo vsestransko in si je z napredno stilnostjo ter veliko izrazno silo svojih stvaritev pridobil v njej tudi sodobno vrednost... Savinova umetniška osebnost spada med najizrazitejše slovenske skladateljske like...« (Cvetko). Treba je misliti na to, kako bi letos ne le Zalec in Celje, ampak vsa Slovenija dostojno počastila spomin Rista Savina predvsem s prikazom njegovih nadvse bogatih, tudi opernih del.

IZ PREVIORJA

Krajevni odbor Zveze borcev Prevorje bo poskrbel, da bo letos tudi ta kraj »dobil spomenik padlim borcem. Na Prevorju bo začel delovati tamburaški zbor. Kaže, da bo tudi prosvetno društvo poskrbelo za uprizoritev kakšne igre. Poleg tega si Prevorjani želijo tudi, da bi jih večkrat obiskal kak potujoči kino.

Mladinski pevski festival okraja Celje 1958

Pred mesecem dni je letna skupščina naše okrajne zveze Svoboda in prosvetnih društev ugotovila m. dr. tudi nerazveseljivo dejstvo, da je petja v predelih, ki so nekoč sloveli (Kozjansko, Smarje, Rog, Slatina in dr.) najmanj, čemur da so vzroki pomanjkanje kadrov, premalo sredstev, nezainteresiranost občin in sl. ter da ob takem stanju ne moremo računati na napredek, temveč na zastoj ali celo nazadovanje naše, nekdanj sloveče pevske kulture.

Da bi to stanje popravila ter poživila ne toliko smisel za petje ker je tega med ljudstvom še vedno dovolj, kolikor organizacijo pevske kulture na našem podeželju, je glasbena komisija okrajne zveze Svoboda in PD pokrenila akcijo za množično mladinsko pevsko prireditev. Za to je izbrala Dan mladosti, t. j. Maršalov rojstni dan — 25. maj. Po tej zamisli naj bi se po okraju meseca aprila, a najkasneje do 15. maja izvršili manjši občinski mladinski pevski festivali ali revije, ki naj bi dale najboljši občinski mladinski pevski zbor — potrebno ocenitev bo opravila okrajna glasbena komisija, — nakar bi v Celju, 24. maja koncertirali najboljši občinski mladinski pevski zbori s po dvema pesmicama, naslednjega dne pa bi bil množični pevski koncert vseh mladinskih zborov. Računajo, da bi se tega dne na pevskem odru — seveda na prostem — zbralo 63 pevskih zborov s kakimi 3000 mladimi pevci. Opisano zamisel so poleg prosvet-

nih društev, mladinskih in pionirskih organizacij s toplim razumevanjem pozdravili tudi vsi naši politični in oblastni forumi.

Ker bi taka prireditev, ki ima v Celju — mimogrede povedano — že priznano tradicijo, predstavljala ne le veliko kulturno-prosvetno manifestacijo naše mladine, temveč sploh prireditev z velikimi gospodarskimi, tehničnimi in finančnimi zahtevami, so iniciatorji zbrali okoli sebe kader sodelavcev in pomočnikov iz vrst ljudskoprosvetnih in drugih — gospodarskih in političnih — javnih delavcev. Le-ti so se prvič sestali 4. t. m. in iz svoje srede izvolili širok

prireditveni odbor z ustreznimi komisijami oz. pododbori (finančna, tehnična, preskrba, propaganda in tisk). Za predsednika so si izbrali predsednika celjske občine in okrajne zveze Svoboda in PD tov. Andreja Svetca, dočim bodo častno predsedstvo prireditve tvorili predstavniki našega političnega življenja in ljudske oblasti: tovariši Franc Simonič, Riko Jerman, Jakob Žen, Cveto Pelko in vsi predsedniki občin.

Smo torej pred velikim praznikom našega mladinskega petja. Kdo bi se ga že sedaj ne veselil, ki mu je draga mladina in naša pesem!

G. G.

Ob prvi številki letošnjih Sodobnih potov

Sodobna pota, glasilo Zveze Svoboda in prosvetnih društev Slovenije, ki je pred tremi leti nadomestilo podobno Socialistično misel in ljudskoprosvetno glasilo Ljudska prosveta, je letos izšlo v povsem novi, nevsakdanji zunanosti.

Če govorimo o novi, mislimo na novost med dosedanjimi ljudskoprosvetnimi glasili ki so izhajala v običajni obliki, v taki pač, ki na oko ni bilo — recimo — nekaj posebnega. Letošnji, t. j. tretji letnik pa se je iztrgal iz konservativne solidnosti in po nekaterih drugih slovenskih revijah povzel moder-

nejšo opremo in ureditev, da je revija tudi tako opravičila naziv **Sodobna pota**. Konservativnim formalistom morda ne bo všeč svojevoljno nadomeščanje velikih začetnic v naslovih in kazalu. Resda ima tudi mala začetnica svoje pravice, toda ker jih ji, kakor veliki začetnici, omejuje pravopisna pravila, bo morda preprostejšemu bralcu le treba dopovedati, da v takem primeru ne gre za spreminjanje pravopisnih pravil, temveč za svobodno izražanje tudi v arhitekturi knjižne opreme in v »črni umetnosti«, kakor pravimo tiskarstvu.

Kaj nam torej prinašajo prve 3 tiskovne pole letošnje prve številke glasila Zveze Svoboda in prosvetnih društev? — V tretje leto izhajanja ju uvaja eden izmed treh urednikov Vinko Trinkaus s Pogovori, ki bodo bralcem predstavili nekaj naših umetnikov. Kot prvi je na vrsti avtor romana Sedmina — Beno Zupančič. Naslednje strani so posvečene ilustriranemu leposlovju: Bevkovi črtici o nesrečnem koncu nesrečne izdajke — Srce v stiski, Minattjevi liriki, ki jo je navdahnila narava: Tisoč snežink... Kot srnica je in V vregu drovo stoji ter Nušičevi humoreski Zemljevisje v Ravljenovem prevodu. Naslednje razmišljanje Jelisave Čopič Nežak misli o tem, kar ni umetnost ne velja le estetsko neizobraženemu kupcu, temveč v enaki, če ne v večji meri tudi komercialistom naših trgovin, vodstvom lesne, testilne in grafične industrije, ki zalagajo trg s takim blagom, ki »občinstvo samo kvari«, kar je posledica mišljenja, da je treba »estetsko nevezgomenemu človeku nuditi nekaj, kar je bliže kiču kot umetnosti, ki da je ne more razumeti.« Za tem nadvse koristnim komentarjem sledi Zlobčeva ocena kulturnovzgojnega pomena lanskega festivala v Kostonjavi, kateremu je prispevalo svoj delež tudi celjsko gledališče. Tilka Blaha piše o potrebi pošolskega izobraževanja, pri čemer se zavzema za ustanovitev Zavoda za pošolsko izobraževanje ter da bi tudi usposabljanje delavcev za določeno delovno mesto bilo v rokah šole in gospodarske organizacije hkrati. Tone Pavček objavlja popotna doživljanja na Poljskem, nato Jože Pengov o vzgojnem, umetniškem pa tudi o psihoterapevtskem pomenu lutkovnega gledališča. Vladimir Ribarič odkriva s člankom Astronavtika in njene perspektive pogled v osvajanje vesolja, a Janez Stanek komentira skoraj povsem novo, Dos Passosovo pisateljsko tehniko v romanu Manhattan Transfer, katerega prevod se je — kakor vemo — »rodil« v Celju. Zadnji dve strani zavzema Gobčeva harmonizacija poljske revolucionarne pesmi za moški zbor Na barikade.

Primerjava z lnskim letnikom pokaže, da je tokrat izpadel Repertoarni svetovalec. Nadomestilo ga je nekaj obrobnih zapiskov o režiserskih posvetovanjih, o najpogostejših pomanjkljivostih na amaterskih predstavah in podobno, vmes pa poročila o delu posameznih društev. Med njimi je registrirana tudi aktivnost našega področja: velenjske, šoštanjke in celjske Svobode.

Skratka: obilo poučnega čtiva, ki naj bi ga prebralo in osvojilo kar največje število bralcev.

Revijo krasi nekaj Jakčevih, Miheličevih in Debenjakovih likovnih prispevkov, a to kar napravlja revijo še privlačnejšo je celostranska slikovna priloga na umetniškem papirju — tokrat Debenjakov Mraz.

IZ VELENJA

V nedeljo je obiskal Velenje Avsenikov kvintet z izbranim programom. Na dveh predstavah je bila nabitno polna dvorana. Program je ljudem ugajal.

Isti dan so z dvema predstavama gostovali tudi v Sošanju. Tam so bile vstopnice že pred dnevi razprodane. Nedvomno so Avseniki tudi tu zelo priljubljeni. Nič nimamo proti temu, da jih ljudje radi poslušajo. Zdi se nam pa, da je 120 din pretirano visoka vstopnina za nastope te vrste.

etapi je na vrsti ureditev glavne dvorane s celjskim stropom in parketiranje muzejskih razstavnih sob. Šesta etapa bo uredila fasade na stari grofiji. V sedmi bodo končno uredili trg in vrtno okolico.

Cas obnove bo predvidoma trajal 3 leta, t. j. do konca l. 1960.

-nik

Razveseljiva ugotovitev — le tako naprej

ZIVAHNA PROSVETNO KULTURNA DEJAVNOST V ŠOŠTANJSKI OBČINI

Ljudska prosveta v šoštanjki občini je doživela v minulem letu precejšen napredek. Za kulturno-prosvetno dejavnost odraslih v občini skrbi 9 prosvetnih društev, med temi 2 Svobodi. Članstvo je v tem razdobju precej narastlo, kar se vsekakor lahko šteje k uspehom, ki so plod rednega in intenzivnega dela. Za posredovanje knjig svojim bralcem skrbi 9 knjižnic, ki posedujejo nekaj nad 9500 knjig. Število bralcev narača odkar so bile lani tudi vaše knjižnice dobro založene z novejšimi deli. V občini je tudi 9 igralskih drušin, ki so nastudirale 15 iger. Petje goji 5 zborov, med temi 2 mladinska. Zanimivo je, da so koncerti bolj priljubljeni na deželi kot pa v naših mestih, kjer so dvorane običajno napol prazne. Instrumentalno glasbo gojita 2 godbi na pihala, šoštanjka in velenjska. Ljudski univerzi sta v Sošanju in Velenju. Obe sta priredili skupno 22 predavanj. Povprečno se je udeležilo teh po 125 ljudi. Delavsko prosvetno društvo »Svoboda« v Sošanju ima v svojem sklopu tudi lutkovno sekcijo, ona v Velenju pa šahovsko sekcijo in folklorno skupino. Obe imata tudi

šolo za odrasle. Šoštanjka je imela 40, velenjska pa 60 slušateljev. Izobraževalna sekcija velenjske »Svobode« je tudi dobro vodila šolo za starše s 60 rednimi slušatelji. Pohvalno je omeniti, da so to leto dobro delovale knjižnice na podeželju, posebno ona v Smarternem ob Paki, ki je dobila priznanje od občinskega Sveta Svoboda in prosvetnih društev.

Delo posameznih prosvetnih društev je ponekod oteženo zaradi pomanjkanja prostorov, posebno primanjkuje prostorov za delovanje posameznih sekcij.

Občinski Svet Svoboda in prosvetnih društev je lani dobil od občine lepo dotacijo občinskega ljudskega odbora, saj je razdelil med društva nad 1 milijon dinarjev, od tega samo za nabavo knjig 400.000 ali povprečno na eno knjižnico 45.500 dinarjev. Ostali denar pa so porabili za ureditev odrov pri posameznih društvih. Razveseljivo je, da je občinski ljudski odbor pokazal tako razumevanje za delo naših društev in dodelil iz svojega proračuna prosvetnim društvom tako lepa denarna sredstva.

Stara grofija bo obnovljena

ODLOČILNO POSVETOVANJE V MUZEJU

V drastičnem nasprotju z modernim delom mesta Celja, ki se širi na Otoku ob Savinji in ob glavni prometni cesti, stoji ob vhodu v mestni park naša najbolj boleča točka — častitljiva, 300 let stara, propadajoča in umirajoča Stara grofija. Še čudno, da je mogla poleg svojih še uporabnih kleti, kjer dan za dnem pretakajo žlahtno kapljico, sprejeti vase dve tako važni in za celjsko kulturo prepotrebni ustanovi: Celjski muzej in Studijsko knjižnico, ki se jima je pridružil še najnovejši tekmeč Muzej NOB.

Renesančni dvorec z znamenitim »Celjskim stropom« in s svojo pozneje prizidano pritliklino vred vidno propada. K temu je poleg starosti in slabega vzdrževanja pripomoglo še strahovito bombardiranje v drugi svetovni vojni. Z obnovo zapadne stene je občini po osvoboditvi uspelo rešiti celotno stavbo. Da bi jo ohranili še pri življenju in da bi v njej dobili prostore, so že leta 1946 začeli obnavljati njeno notranost. V prvem nadstropju so bili prenovljeni vsi prostori razen dvorane. V pritličju sta po adaptaciji dobila upravne prostore muzej in študijska knjižnica. S pozidavo zapadne porušene stene (l. 1953) je bila grofijačasno rešena. Sedaj ji preti nevarnost z vzhodne strani. Vzbokline te stene opozarjajo na nevarnost, da se stari del grofije zrúši.

Toda Celjani, zlasti uvidevni možje pri ljudski oblasti, niso držali roke navzkriž. Na pobudo obeh upravnikov knjižnice in muzeja jim je uspelo pridobiti priznanega arhitekta prof. inž. Marijana Mušiča, ki je izdelal idejni projekt ne samo za obnovo Stare grofije, temveč tudi za vso njeno okolico, to je stari del mesta ob Savinji. Po tem načrtu bo zgrabala dobila staro lice, njen novejši del pa bo vsklajen s stari. Posebna prednost pa je gradnja v etapah, tembolj, ker ne terja preveliko denarja naenkrat, zlasti še, ker ne bo treba izprazniti vseh prostorov hkrati.

Pravkar so dospeli že tudi detajlni načrti za notranjo adaptacijo, kateri bo končno sledila fasada. Ti načrti so že odobreni in izdano je gradbeno dovoljenje.

ZGODOVINSKO POSVETOVANJE

Na pobudo občinskega Sveta za prosveto in kulturo in na prošnjo Gradbenega odbora za obnovo grofije je bilo dne 28. januarja v Muzeju širše posvetovanje, ki so se ga udeležili tudi predsednik ObLO Andrej Svetek, podpredsednik Franc Rupret, predsednik OLO Celje, Riko Jerman, predsednik OO SZDL v Celju tov. Franc Simonič, Efenko Kovačič in drugi.

Po temeljiti proučitvi celotnega vprašanja o obnovi grofije so bili sprejeti odločilni sklepi. Z deli je treba začeti takoj, ker so denarna sredstva za prvo etapo zagotovljena. Arhitekti urbanisti naj pregledajo idejni načrt, če se sklada s celotnim mestnim urbanističnim načrtom s posebnim ozirom na regulacijo Savinje. Po odobritvi Sveta za urbanizem je treba takoj naročiti glavni projekt za obnovo, medtem ko se naj notranja adaptacija takoj začne. Gradbeni odbor naj počke izvajalca in z njim sklene pogodbo.

GRADNJA V ETAPAH

Zaradi nujnih potreb po zgradbah za druge namene, predvsem stanovanjske, naj bi obnovljena Stara grofija služila tudi še nadalje muzeju in študijski knjižnici, dokler ne bo moč dobiti zanjo drugih prostorov. Iz tega razloga se naj obnovenjena dela prilagodijo tem potrebam. Zato bodo razdeljena na 7 etap.

V prvi etapi je obnove vzhodne stene, zamenjava lesenih stropov z betonskimi, obnova porušenih obokov, izmenjava poškodovanih stebrov v arkadah. V drugi etapi sledi obnova novega trakta grofije. V tretji ureditev dvorane v pritličju novega trakta in kleti. V četrti etapi bodo uredili arhitekturne detajle na fasadah stare grofije. V peti

Kjer se vse leskeče . . . Odgovor na kritiko

Rogaška Slatina ne slovi le po svojih mineralnih vrelih in turističnih privlačnostih, pač pa nemara prav toliko po svoji steklarni, ki je pravzaprav edina steklarna pri nas, ki izdeluje v glavnem namizno steklo. Steklo. Saj to ni nič novega. Pred že kakimi pet tisoč leti so ga poznali Egipčani, za njimi Feničani in Rimljani in danes ga pozna ves svet. Steklo. Bizantinski in beneški stekleni mozaiki. Češko in jensko steklo. Brušeno, kristalno steklo, steklo, v katerem se svetloba lomi v mavrične barve.

Obiskali smo brusilca Drimla. »Zakaj pa prav mene?« — je rekel presenečeno in se nasmehnil. »Saj so tu drugi«. Odložil je svoje delo — na pol končan kozarec, rekoč: »Za takle servis je potrebno dvanaest ur dela. Kaj bi vam naj povedal? In pogovor se je začel. Pogovor o krasnem okrasnem, toda dragem steklu. Zanimalo nas je delo, ves postopek in ne nazadnje vprašanje, zakaj je vendar to steklo tako drago. »Drage so surovine«, je pojasnil tov. Drimel, »in tudi za ročno delo gre, ki zahteva časa; takle kozarec, na primer, najprej razdelimo, ga brusimo s korundom in obrušene dele prevlečemo s finim peskom. Nato ga potopimo v zmes fluorovodikove in žveplene kisline, ki da steklu svojevrsten ton. Graviramo z bakrom«.

Na oknu so se bleščali najrazličnejši kozarci. »Za mali servis dvanaest ur«, je povzel mojster Drimel, v neki pisarni pa smo videli vazo, ki so jo brusili kar tristo in več ur. »Pepeliko imamo doma, kremenčev pesek dobivamo iz Pule, a kamne uvažamo. Dela imamo veliko«.

Čas je bil prekratek, da bi mogli zvedeti še kaj več, bežen pogled v odblesk kristala pa človeka skorajda oslepi.

Za konec pa naj povemo še, da se je steklarna »Boris Kidrič« s svojim galanterijskim steklom uveljavila ne samo pri nas, pač pa še bolj v svetu, saj izvažajo svoje izdelke v milijonskih primerkih tudi na druge kontinente, zad-

To je detajl kristalne vaze, ki je bila izdelana v Rogoški Slatini. Komentar ni potreben, saj je delo samo po sebi dovolj zgovorno.

Idejne osnutke za to vazo je izdelal priznani zagrebški mojster Goldoni.

Kdorkoli opazuje kristalno vazo, jo občuduje. Malo pa je tistih, ki pomislijo na stotine ur in jo izoblikovati po idejnih načrtih. To so mojstri stekla in njih sloves gre še daleč preko naših meja, kjer občudujejo njihov čut in smisel za lepoto.

Štokovno usposobljenih invalidov se podjetja ne bodo več branila

Zaposlitev invalidov na odgovarjajoča delovna mesta je do nedavna predstavljala problem za naše mesto, kot celotni okraj. Mnogo podjetij navadno ni kazalo dovolj razumevanja za invalide in so se jih branila sprejemati v službo. Zato je največ naših invalidov opravljalo le tipično invalidske posle (vratarji, čuvaji, telefonisti, kurirji), pri katerih so imeli občutek, da s svojim delom ne ustvarjajo družbenih dobrin, kar je gotovo psihično negativno vplivalo nanje.

Zato je Okrajni zavod za rehabilitacijo invalidov, ki je začel poslovati v maju lanskega leta, začel skrbeti predvsem za poklicno usposabljanje in zaposljevanje invalidov. Sicer je treba razumeti gospodarske organizacije, ki bi lahko zaposljevale invalide, da morajo skrbeti za to, da vsi njihovi delavci opravljajo svoje delo s polnim delovnim učinkom ter postavljene norme vsaj dosegajo, če ne presegajo. Zavod za rehabilitacijo invalidov je zato moral kreniti po novi poti ter izbrati takšen način poklicnega usposabljanja in zaposljevanja invalidov, pri katerem ni glavni namen invalide zaposliti za vsako ceno, ne glede na uspeh, ki ga bo invalid dosegel v podjetju. Nasprotno: zavod hoče doseči takšen način poklicne usposobitve in zaposlitve invalidov, pri katerem naj bi se invalidi usposobili in zaposlili pri takšnem delu, katerega bodo lahko opravljali s polnim delovnim učinkom.

Seveda pa je ta naloga izredno težka, ker morajo v prvi vrsti ugotoviti vse psihofizične sposobnosti invalida, istočasno pa poznati zahteve dela in poklica. Tu se ne obnese šablonsko de-

lo, potrebno je vsakega invalida posebej obravnavati ter usmeriti šolanje, izučitev, priučitev ali takojšno zaposlitev. Zaradi tega ima Zavod svoje strokovne sodelavce, kot psihologa-poklicnega svetovalca, tehnologa, zdravnika in socialnega delavca.

Zavod je doslej obravnaval 244 invalidov. Uspešno je posredoval 78 prekvalifikacij, priučitev ali izučitev, 12 invalidov pa je poslal na ponovno zdravljenje. Nekatera podjetja (Tovarna emajlirane posode, Cinkarna, Avtoobnova, Tovarna tehtnic in druge) Zavodu nudijo vsestransko pomoč in kažejo zadostno razumevanje za zaposlitev invalidov. Zal pa je pri nas še mnogo podjetij, ki se branijo zaposliti invalide in menijo, da invalidi lahko opravljajo le tipične invalidske posle. Zato pa si Zavod prizadeva, da se podjetjem v bodoče ne bo treba bati zaposliti invalida tudi na produktivnih delovnih mestih, ker bo tako usposobljeni invalid lahko svoje delo opravljal s 100-odstotnim delovnim uspehom.

Vključevanje invalidov na delo ima tudi izredno važen ekonomski značaj, ker s pravilno poklicno usposobitvijo in zaposlitvijo enega invalida (s predpostavko, da mu tako podaljša dobo njegove delovne zmožnosti vsaj za 10 let) pridobi družba 2,640.000 din. Zavod je torej s poklicno usposobitvijo in zaposlitvijo 78 invalidov družbi prištedil 200 milijonov, 480.000 dinarjev. (Pri tem pa naj še omenimo dejstvo, da je Zavod pri teh uspehih za svoje dosedanje poslovanje, skupno z nabavo inventarja in osnovnih sredstev porabil komaj nekaj nad 1 milijon dinarjev.)

nji čas predvsem v Ameriko. Pri tem pa je zanimivo in razveseljivo, da ostane najboljši (svinčeno) steklo doma.

Mladi zadružniki v Kozjem na dobri poti

Letni obračun dela je pokazal, da so mladi zadružniki na pravi poti in da so svoj načrt izpolnili. V zadruzi obstajata dva krožka kmečke mladine, in sicer v Kozjem in v Bučah; njuna glavna naloga je bila, da bi se mladi zadružniki izobrazili v naprednem kmetijstvu. V Bučah je aktiv sodeloval pri raznih poskusih v sadjarstvu in vinogradništvu, v Kozjem pa so mladi zadružniki pokazali več zanimanja v poljedelstvu.

Kmetijsko gospodarsko šolo obiskuje osemindvajset mladih fantov in deklet, ki vsako leto uprizorijo kako igro. V Kozjem je bil iz vrst mladih zadružnikov ustanovljen tamburaški zbor, ki je že dvakrat javno nastopil. Zasluge za to nosita tov. Bizjak in Klančnik. Za dvig kuharske umetnosti na območju zadruge je bila nabavljena kuhinjska oprema.

Za vse potrebe mladih zadružnikov so lani izdali 240.000 dinarjev, kar je za kozjansko kmetijsko zadrugo lepa vsota.

Velike težave povzročata pomanjkanje klubske sobe, kjer bi se mladina lahko nemoteno sestajala. Zato si je zadruga postavila nalogo, da bo zgradila zadružni dom in je v ta namen že kupila stavbo.

Tovarna emajlirane posode v Celju nam je poslala odgovor na članek pod naslovom »Kritike cene in premije na rešetu«, ki je bil objavljen v našem listu dne 24. januarja.

Upravni odbor Tovarne emajlirane posode je na svoji zadnji seji med drugim razpravljal tudi o tem članku in ugotovil, da trditve ne odgovarjajo popolnoma resnici.

1. Naše podjetje v zadnjem času, t. j. v razdobju zadnjih treh let sploh ni povečevalo cen proizvodov, čeprav je povpraševanje po le-teh zelo veliko.
2. Kljub temu je naše podjetje že konec leta 1954 znižalo cene za 10% vsem artiklom, t. j. od posode pa do odpreskov za avtomobilsko industrijo.
3. Poleg tega je podjetje v letu 1957 priznavalo veletrgovski mreži večji odstotek popustov, računajoč, da bo trgovska mreža na ta način poizkušala

približati maloprodajne cene naših proizvodov tovarniškim cenam, kar pa v večini primerov ni storila, saj je trgovina v večji meri upoštevala zakon o ponudbi in povpraševanju.

4. Kljub temu, da so se cene surovin, t. j. pločevini v zadnjem obdobju zvišale, predvsem one iz uvoza, podjetje ni zvišalo prodajnih cen. V ilustracijo navajamo, da je prav za kopalne kadi stala dvakrat dekapirana pločevina v letu 1956 130.331 din za tono, v letu 1957 pa že 140.629 din, torej zvišanje cene za 8%.

5. Navedbe v članku bi nepoučen bralec razumel kot splošno zvišanje cen kopalnim kadem in vsemu drugemu sekundnemu blagu za 10%, kar ne odgovarja resnici.

Tovarna emajlirane posode Celje

JAKA POTUJE V CELJE

(Njegove prilike in neprilike)

Ako pravimo, da je »Ribničan Urban po celjem svejti znan«, je Jaka znan po vsem Kozjanskem in še daleč naprej. Ni nič posebnega, če se včasih razlega klic: »Jaka potuje v četrtak v Celje.« Do njegovega odhoda mu nanosijo polno naročil.

Spremimo ga na njegovi poti. Ko sem onč jutro čakal v Starem trgu še v temi na avtobus, je vsa radostna zavpila neka žena: »Glej, glej Micka, Jaka se ziblje s Pištanja s svojo gromozansko laterno.« Micka mu teče naproti s prošnjo: Jaka, prinesi za mojega pujska, ki ga duši od tolsče, tisto kar je na listku zapisano. Če boš dobro opravil, ne boš držal samo za rep, ampak boš pri nas kaj višjega, kadar homo klali« pripomni Micka v šali in izgine v temi.

V Lesičnem pride k avtobusu Marjeta in kliče vanj. »Ali je Jaka notri?« »Kaj pa želiš Marjeta?« »Te-le mrežico s kolinami bi nesel moji hčerki Zinki. Saj ji v Celju nič ne manjka, ampak domače klobase so le domače.«

Ko je Jaka v Celju izstopil, je zapazil na najbolj nerodnem mestu na hlačah veliko rumeno paciko. V mrežico s kolinami je Marjeta pcrinila tudi nekaj jajc, ki so med vožnjo zapustile lupino in zlezle na hlače. Veš nesrečen stopi Jaka v prvo vecho, poišče vodovodno pipo in si opere madež. Ostala je pa le precejšnja mokra lisa. Pomagal si je iz zadrege in nosil aktovko pod trehuhom. Pride okoli oglja znanec in ga ogovori: »Oho, Jaka, kako pa držiš aktovko. Takole ob boku se nosi,« in mu jo popravi. Ko opazi mokro liso, pogleda Jaki v oči in mu zbadljivo reče: »Včera je bilo nekaj poličev preveč, kaj ne?« Nakar je nepovabljenega znanca vzela ulica. Grdoba nemarna, sdi mene po sebi in me dolži prijateljstva z vinom, mene, ki mi ni bilo nikoli za pijačo. Nato napravi skok na ckrak in se kmalu spet prikaže v obeh lekarnah, v kmetijskem magazinu in v vseh mogočih trgovinah.

Na Tomšičevem trgu seže pod klobuk, se popraska in začuti novi baretki, rdečo in modro, ki ju je kupil za mlada zakonca. Takoj se spomni, da še ni stopil v popravilnico po Boštjanov »zajček« in Gašperjev lovski klobuk. Uslužna prodajalka vzame listka in mu prinese oba klobuka. Jaka pokrije svoj klobuk najprej z zajčkom, nato stlači nanj še lovski klobuk z velikim čopcem.

Kdor je prišel okoli 14. ure v restavracijo »Vino Koper«, je našel Jaka pri mizi v kctu spečega, kar pomeni, da si je dušo dobro privezal. Ko se je zbudil in preden je zapustil omizje, je skrbno otipal nahrbtnik, če so zdravila za živali spodaj, ona za ljudi pa v sredi, nakar je čebulo, ki je silila iz nahrbtnika, porinil nazaj, se cprtal in odšel.

Stojim pred kolodvorom. Malo pred odhodom avtobusa mi zaide oko daleč po ulici tje do trgovine »Volna«. Zdelo se mi je, da vidim, kako se pomika v smeri kolodvora rešetar, ki nateguje pred seboj harmoniko. In čim se je ta zagnetna postava približala kolodvoru, sem spoznal Jaka. Pred seboj je nosil radio, na enem laktu je visela aktovka, na drugem precejšen zavoj, na hrbtu pa nabasan nahrbtnik, ki so ga zakrivali klobuki.

Naj bi bil še tak naval, Jaki vsi pomagajo, da ga spravijo v avtobus. Ta mu vzame radio, drugi mu sname nahrbtnik in ko mu z gozjarci odrgnejo kurja očesa, ga s »ho — ruk« sunejo prek stopnice v avtobus.

Nasmejan izstopi v Lesičnem. Nekaj prtljage pusti pri Danici, drugo pa raznosi, ko službeno obide teren.

V nedeljo ga pridejo največkrat čakati pred trško lipo na Pištanju.

»No Jaka, kaj so rekli na Prosveti zaradi štipendije za mojega sinčka?« »Seski nadzornik me je vprašal po družini in premoženju. Povedal sem mu, da imas doma le še petletno hčerko, koliko otrok boš še dobil, mu nisem mogel obljubiti. In da imas kar lepc posestvo in dosti lepe živine. Veš Pongrac, tako me je oštel, da joj. Rajši o tem ne govorim.« Pongracu je bilo mučno, da je Jaki povzročil tolikšne neprilike, zato se mu je lepo opravičil in odšel. Jaka je bil z opravičilom zelo zadovoljen, tembolj, ker nadzornika v Celju še videl ni.

»Povej no Jaka, kaj je z našim stricem Martinom, da ga snoči ni bilc na koline. Do polnoči smo ga čakali. Vsako leto je bil pri nas. In kaj je rekel, ko si ga povabil

v našem imenu,« sili v Jaka Stazika.

»Niti besedice ni črhnil.« »Ni, da ni nobene črhnil, ki ga je sama zgovornost. Ali je zbolel?«

»Pravim, da ni nobene zinil. Zato ne, ker me ni bilo pri njem. Ali mislite, da imam glavo kakor balon, da bom nosil v njej tisoč naročil.«

Potem tudi Stazika ni nobene zinila, najbrž bo med Jaka in njo daljšje premirje.

Jaka se je znova prepričal, da je dobrotla sircta in da vsem ni mogoče ustreči.

Trgovsko podjetje AVTOMOTOR
CELJE, Levstikova ulica 12

sporoča kot zastopnik tovarne TAM iz Maribora, da so znižane cene vozilom TAM iz Maribora.

NOVE CENE

Kamioni »Pionir« Pi-561, 3 tone nosilnosti komplet s cerado in loki	3.050.000 din
brez cerade in lokov	3.000.000 din
šasija s kabino	2.885.000 din
šasija brez kabine	2.585.000 din
prekucnik »Pi-563«	3.780.000 din
Avtobusi	
avtobus 25-sedežni standard PB-56	5.600.000 din
avtobus 25-sedežni polturistični PB-56	5.700.000 din
avtobus turistični, karoserija Košaki, Novi Sad in SAP Ljubljana od	6.100.000 din
do	6.500.000 din

Za dodatno opremo v avtobusih: 5 dodatnih sedežev, radioaparati, grelec in montažo uvoženih gum mora biti posebno naročilo.
Cene so fco. tovarna.
Nadalje nudimo poltovorne in osebne avtomobile znamke »Skoda« 445 — dobava takoj.

Šempetrski milijoni na zatožni klopi

V torek 22 je pred peščanskim senatom Okrožnega sodišča v Celju začela večdnevna obravnava zoper bivšega poslovodjo trgovine »Rimski hram« v Sempetru. Trgovina je lani šla v likvidacijo zaradi štiri-milijonskega primanjkljaja, poslovodja trgovine Peter Kosu, pa je ob reviziji pobežnil v Italijo. Ko so ga italijanske oblasti hotele vrniti, je zopet ilegalno prekorčil mejo, hoče znova pobežniti v Avstrijo. To pa se mu ni več posrečilo.

ŠTIRI MILIJONE PRIMANJKLJAJA

Peter Kos, doma iz Dobrteše vasi, je obtožen kar sedem kaznivih dejanj. Prva in glavna točka obtožnice mu očita, da si je v večih ugrabkih prilastil na škodo poslovalnice Savinjskega magazina in potem, ko se je ta osamosvojila, na račun trgovine »Rimski hram« okoli 3 milijone 871 tisoč dinarjev. Ker gre v tem primeru za izrazit primer brezobzirnosti do skupne imovine, zaradi visokega zneska in sprčo dejstva, da si je te visoke zneske prilastila oseba, ki ji je imovina bila zaupana kot uradni osebi, je zastopnik javnega tožilstva v obtožnici kvalificiral dejanje kot grabež.

LAŽNI PODATKI ZA KAMUFLAŽO

Zaradi tega njegovega početja se je obtoženec upravičeno bal, da ga bodo kontrolni organi odkrili. Zato je skušal prilastanje denarja prikriti s tem, da je sestavljal lažne inventure. Po opravljenih inventurah je zaradi nezadostne kontrole uprave Savinjskega magazina lahko po mili volji večal količine zaloga, do skupne vrednosti zaloge, ki jo je izkazovalo knjigovodstvo. Po osamosvojitvi pa se je lotil drugega načina. Pred inventurami je zadržal pri sebi račune in tako onemogočil knjiženje, čeprav je bilo nanovo nabavljeno blago že v trgovini. Tako je pri odločitvi reviziji prvi hip poslovanje »Rimskega hrama« izkazovalo celo nekaj dobička. Vendar se je pri tem ustel. Revizijske organe je vrednotil s istim merilom, kot svojo bivšo. Toda zmotil se je. Revizor je v pičlih desetih dneh ugotovil s precejšnjo točnostjo višino primanjkljaja. Ko je Kosuju rezultat revizije predložil, je ta enostavno izginil iz Sempetra. Računal je na azil. Vendar kriminalce ne ščiti nikjer. Tako je bil prisiljen ponovno bežati v Jugoslavijo, misleč, da ga ne bodo v domovini iskali. Potem se je odločil, da bo bežal v Avstrijo, vendar mu to ni več uspelo.

PRIZNAVAM — NE PRIZNAVAM

Kosu priznava, da so v trgovini nastali znatni primanjkljaji; zanika pa, da bi si prisvojil tudi en sam dinar od zaupane denarja. To njegovo trditev pa bo skušal zastopnik obtožbe z dokazi in izpovedbami prič ovreči. Mimo tega pa obtožnica očita Petru Kosuju, da je prekoračil mejo svojih pravic s tem, da je posodil okoli 50 tisoč dinarjev iz blagajne trgovine Jožetu Pristovniku, ne da bi to v računovodstvu opravil. Pristovnik tega denarja še do danes trgovini ni vrnil.

POSOJILNICA ZA KRITJE PRIMANJKLJAJE

Zlasti zanimiva pa je četrta točka obtožnice. Kosu to dejanje tudi v celoti priznava; s pristavkom, da ni vedel.

CENE NA CELJSKEM TRGU V TEM TEDNU

Cene v eklepaju veljajo za privatni sektor

Krompir 13-14 (15-20), Cebula 44 (60-100), Cesen 160 (180-200), F. Zol 50-90 (50-95), Solata 64-70 (60-100), Cvetarja 40 (-), Šninača 150 (200), Radič 146 (250), Motovilca (200), Zelje gl. 14 (20), Zelje kisel 40 (40-50), Repa sv. 8 (12-20), Repa kisel (35-45), Pesa 30 (40-50), Ohrovti 34 (30-50), Peteršilj (70-100), Zelena 40 (60-100), Korenjček 30-50 (50-80), Koleraba (100-150), Uren (450), Kis (40), Por 40 (60-70), Redkev 16-18 (30-35), Sadje suho (100), Silve suhe 200 (-), Fige suhe 150 (-), Gobe suhe (1500), Orehi celi 220 (230), Orehi luščeni 700 (600-700), Rozine 400 (-), Med v steklu 100-300 (-), Limona 350 (-), Pomaranče 210 (-), Mandeljani 1400 (-), Orasi 350 (-), R. be (160), Jabelka 60-70 (50-90), Mleko (36), Maslo (500), Skuta (160), Smetana (240), Kure (400-500), Jajca 16-18 (15-20), Zajci (150-500), Koruza (50), Pšenica (50), Oves (45), Jecmen (45-50).

gibanje prebivalstva

V času od 23. januarja do 1. februarja 1958 je bilo rojenih 15 dečkov in 20 deklic.

Poročili so se:

Stjepan Popović, pekar in Antonija Založnik, delavka, oba iz Celja. Maksimilijan Zakovšek, topilec in Jožeta Romih, snalžka, oba iz Celja. Janez Speglič, strojni mizar iz Škofje vasi in Angela Tiferenbacher, čistilka iz Celja. Srečko Klakčar, poljski delavec iz Bukovje v Babini gori in Marija Smeč, poljska delavka iz Sodne vasi. Juri Jerdover, valjar in Angela Kodrič, čistilka, oba iz Stor. Vladošlav Zupanc, mizar, delavec in Marija Gem, gosp. pomočnica, oba iz Celja. Stefan Senušar, upokojenec in Neža Rugel, gospodinja, oba iz Celja. Bernard Jeršek, valjar iz Stor in Cecilija Seibert, delavka iz Teharja. Vincec Crepinšek, poljski delavec iz Ljubčane in Antonija Aužner, poljska delavka iz Zepine.

Umrli so:

Ana Kostanjek, gospodinja iz Celja, stara 74 let. Anton Puc, upokojenec iz Vidma pri Krškem, star 79 let. Helena Pez, gospodinja iz Raven pri Sošanju, stara 79 let. Ignac Ojsteršek, upokojenec iz Radče, star 44 let. Franc Reberšak, prevziškar iz Zibke, star 63 let. Ivan Blagič, upokojenec iz Trnovelj v Celju, star 68 let. Elizabeta Gričar, gospodinja iz Sošanja, stara 86 let. Ivan Port, otrok iz Lepe njeve, star 1 dan. Ivan Brglez, delavec iz Brnice, star 41 let. Marija Vrečko, otrok iz Drenškega rebra, stara 1 dan.

zakaj je kazniva manipulacija bila potrebna. Trdi, da je uslugo naredil zgolj iz tovarških nagibov. 1955. leta je poslovodji trgovine »Tekstilec« v Preboldu nastal primanjkljaj v višini 300 tisoč dinarjev. Da bi ga prikri, se je dogovoril s Kosujem, da bo ta naročil blago v Zalcu pri Petrošniku na račun »Rimskega hrama«, dostavil pa v Preboldu. To sta tudi storila. Hkrati sta se dogovorila, da bo Speglič polagoma povrnil Kosuju izdatke iz svojih prihrankov. Zanimiva manipulacija, ki bi ji lahko rekli »zločinska samopomoč«. Hkrati pa še en dokaz, da še tako spretno opravljeno dejanje ne ostane za vselej zakrito. Kosu sedi na zatožni klopi, Speglič pa je v kazenskem postopku.

O nadaljevanju razprave bomo še poročali.

»GOLAŽ« ZA BODEČO ŽICO

Pred dnevi so se zagovarjali pred Okrožnim sodiščem v Celju trije obtoženci za kaznivo dejanje sistematične pomoči drugim osebam za pobeg preko državne meje. Stanko Kodrič je bil obsojen na 10 mesecev strogega zapore, Franc Nežmah na 10 mesecev strogega zapore (oba iz Rogaske Slatine) in Jože Keur na 4 mesece zapore, pogojno za dobo dveh let.

Sam slučaj ni toliko zanimiv kot poučen. Obtoženci, zlasti prva dva, so za pomoč pri pobegu dobili čedne vsote, ki gredo v desetisoče. S tem pa so tiste, ki so jim pomagali za bodečo žico, spravili v skrajno revščino. Predsednik senata je na glavni obravnavi prebral pisma, ki so jih pobežniki pisali domov. Zalostne zgodbe — zgodbe oupa, ki bi jih morali prebrati vsi tisti, ki menijo, da drugje teče med pocestah. Naj za primer samo navedemo prošnjo nekega Zagrebčana, ki piše mami, naj mu pošlje nekaj za jesti, ker za begunce za bodečo žico ni življenja in jim je tudi »golaž« poslastica. Zanimivo je še to, da je ta, lahko rečemo še otrok, pobežnil preko meje brez vednosti staršev in da so ga tisti umišljeni in lažni dobrotniki za 30 tisoč dinarjev spravili v nesrečo. Moralna gnoloba takega početja je zaradi tega še večja.

ZARADI ENEGA LITRA BENCINA MILIJONSKA ŠKODA

Ta teden se je pred Okrožnim sodiščem v Celju zagovarjal tudi strojnik Primožič, nazadnje zaposlen v kamnolomu Uprave za ceste na Vranskem. Kot strojnik mu je bilo zaupano skladišče bencina. Ko je enkrat lani rabil bencin doma, je enostavno šel po njega v skladišče. Zal pa je ta majhna tatvina imela hude posledice. Ko je ob petrolejki pretakal bencin v steklenico, so se bencinski hlapi vneli in zamašena strojna lopa je do tal pogorela. Ogenj je pri tem napravil za poldrugi milijon škode. Sodišče ga je obsodilo na 4 mesece in 15 dni zapore. Kot je iz obrazložitve sodbe razvidno, so mu odmerili tako milo kazen, ker je za požar v tako velikem obsegu v precejšnji meri odgovorna tudi Uprava za ceste — tehnična sekcija Celje, ki je pri vskladiščenju bencina šla mimo vseh predpisov in je je majhna neprevidnost zadoščala za velik požar. Sodišče je pravilno ugotovilo, da sta za škodo odgovorna Primožič in Uprava za ceste in je zato odškodninski zahtevki DOZ, ki zahteva povračilo izplačane zavarovalnine, zavrnilo na civilni pravdni postopek, kjer bo določeno, kdo je koliko odgovoren za nastalo škodo.

kronika nesreč

Na cesti pri Vojniku je padel s kolesom Franc Borinc iz Hrenove pri Strmcu. Zlomil si je nogo.

Pri smučanju si je zlomil nogo Franc Prisan iz Malih Braslovč, Janez Pečnik iz Griž pa si je pri smučanju poškodoval nogo.

Pri padcu si je zvinil nogo Martin Galuf iz Ponikve.

Na celjski postaji je Franc Siter bil zaposlen pri premikanju vagonov. Spodrsnilo mu je in je padel med odbijače. Dobil je težjo poškodbo v ramenu.

Pri delu v Cinkarni se je opekel s kislino delavec Anton Kamenski.

Pri padcu si je zlomil nogo Mihael Jelen iz okolice Petrovč.

Franc Kovač iz Šmarja pri Jelšah je padel na polodici in si zlomil nogo.

Cinkarniški delavec Stefan Cvetko si je v samomornilnem namenu pognal kroglo v glavo. V bolnišnici je poškodbi podlegel.

Na ulici je padel Ivan Pajk iz Celja. Dobil je težjo poškodbo na glavi. Nezavestnega so prepeljali v bolnišnico.

Miroslava Kantušar, stanujoča na Tomšičevem trgu je padla in si zlomila nogo.

Jože Leban je padel v Kocbekovi ulici. Pretresel si je možgane.

Z vrela vodo se je poparila po nogi Kristina Dobnik iz Slatine v Rožni dolini.

Pri sekanju drv si je odsekal dva prsta na levi roki Ivan Kuzman iz Lemberga pri Dobrni.

IZ ŠALEŠKE DOLINE

ZADRUŽNIKI NA ZBORU VOLIVCEV

Zbora volivcev za kmetijsko skupnino v Velenju se je udeležilo nad 100 kmetov združnikov. Po obrazložitvi načina volitev in o njihovem pomenu so izvolili 2 kandidata za kandidacijsko konferenco za vezni zbor in enega za republiški zbor. Menili so, da naj bi jih v zveznem zboru zastopal tov. Franc Lubej, predsednik OZZ Celje, v republiškem zboru pa tov. Karel Kač iz Zalca.

Zbor volivcev so povezali z obravnavanjem programov hmelnjarskega in poljedelskega odseka KZ Velenje. Med nalogrami programa za leto 1958 bodo na področju zadruga povečali površine hmelnjskih nasadov za 25%. Zgradili bodo žičnice za hmelj na 20% doseganje površine, ki je posajena s hmeljem. V zvezi s tem bodo zgradili sušilnice v Sentilju pri Velenju, v Skalah in Ložnici. Vsi navzoči hmelnjarji so zahtevali, da zaradi povečanih površin zgradijo še eno sušilnico v Velenju. Zadržniki bodo za gradnjo sušilnic sami zbrali nad 130 m³ lesa. V razgibani razpravi so želeli, da ustanovijo v Sentilju strojni pododbor. Program poljedelskega odseka predvideva povečanje uporabe semenskega žita od dosežanih 7000 na 9000 kg. Izvedljivi bodo prašenje in škropljenje proti koloradskemu hrošču. Med ostalimi nalogrami bodo skrbeli tudi za to, da bodo kmetje sadili več krmilne pese in ohrovta ter manj repe, ki ima manjšo prehranbeno vrednost.

USPELI ZBORI VOLIVCEV V ŠOŠTANJSKI OBČINI

V šoštanjki občini so dobro izvedli vseh 1 zborov volivcev. Na njih so poleg krajevnih problemov govorili o perspektivnem razvoju šoštanske občine. V naslednjih petih letih bo dograjena že druga faza Termoelektrarne Soštanj, v velenjskem rudniku pa bodo izkopalji 3 milijone ton premoga letno. Z izgradnjo teh dveh gigantov bo treba misliti na gradnjo novih šol, zdravstvenih domov in na ureditev komunalnih vprašanj. Ze sedaj gradijo osn. šole v Paki pri Velenju in v Belih vodah nad Soštanjem. Graditi nameravajo še šoli v Šmartnem ob Paki in v Velenju. Nujno bo treba izpolniti trgovsko in obrtniško mrežo, da bodo lahko zadovoljili osnovne potrebe vseh potrošnikov. Šoštanjka občina je znana po tem, da marsikatero večjo delovno akcijo izvršijo s prostovoljnimi delom. Regulacija Pake in cesta Soštanj-Velenje sta dva primera. Tudi v prihodnje bodo marsikateri komunalni problem uredili na enak način.

V občini bodo volili take poslanke, ki bodo pravilno zastopali gospodarske težnje razvijajoče se Šaleške doline. Za vezni zbor bodo tu vsi soglasno predlagali tov. Franca Simoniča, sekretarja Okrajnega komiteja ZKS v Celju.

IZ ŠOŠTANJA

Lani v novembru je začelo večeriti tečaj esperanta petindvajset tečajnikov. Pouk je dvakrat tedensko pod vodstvom učitelja-predavatelja Inkreta. Med obiskovalci je nekaj uslužbenec, obrtniki, delavcev in dijakinj. V mesecu marcu bodo v Soštanju ustanovili esperantsko društvo.

Slučica z maturantskega plesa v Celju, ki je po vsej pravici postal tradicionalen. To je ena izmed mnogih, ki bo letos sverjetno z uspehom zapustila srednješolske klopi. In kdo je ta lepota? Uganite sami!

Pred dnevi se je pričel redni večerni tečaj prve pomoči pod vodstvom mestnega odbora RK Soštanj. Tečaj bo trajal osem do deset tednov. Za razumljivost predavanj skrbi dr. Hofman.

27. januarja okrog sedme ure zvečer je iz neznanega vzroka izbruhnil požar v glavnem skladišču gradbenega podjetja Gradbenik v Soštanju. Požar je uničil celo skladišče. Škodo cenijo na preko 4 milijone. S. M.

LEP ŽIVLJENJSKI JUBILEJ

Pred dnevi sta stavlila v krogu svoje družine 51-letnico skupnega življenja Ivan in Marija Kuder iz Zaloga pri Gotovljah. V tej skupni življenjski dobi sta si s pridnostjo in delavnostjo uredila lep dom, srednjeveliko kmetijo, ki je danes med najnaprednejšimi v Gotovljah. V njiju hišo so prihajali in še prihajajo kmetijski časopisi in sledednjih navodilom, sta izboljšala gospodarstvo tako, da so na nekdanjih pašnikih nastala hmelnjska in gotovo eden izmed najlepših sadovnjakov v tem delu Savinjske doline.

Ob tem življenjskem jubileju se pridružujejo želji otrok, ki so vsi že preskrbljeni, ter želimo Ivanu Kuderu, ki je ob enem dopolnil že tudi 81 letnico rojstva in njegovi 10 let mlajši ženi Mariji, ki oba rada prebirata naš list, še mnogo let skupnega življenja.

S SEJE OBČINSKEGA ODBORA V SENTJURJU

Zelo živa razprava o veterinarski službi

Na seji Občinskega ljudskega odbora v Sentjurju so odborniki razpravljali o izpolnitvi sklepov in o veterinarski službi v šentjurski občini. Najbolj živahna razprava je bila okrog veterinarske službe, zlasti o umetnem osemenjevanju. S februarjem bodo namreč zaprli osemenjevalni postaji v Dramljah in Mestinju. Občina bo letos uredila vse veterinarske osemenjevalne postaje, ki jih bodo poslej vzdrževale kmetijske zadruga. Veterinarska postaja bo kupila nov mikroskop. Če šmarska občina ne bo uredila osemenjevalnih prostorov, bo njena dejavnost na tem področju prenehala. Tudi pasemsko vprašanje povzroča živinorejcem precejšnje težave. Tam, kjer ne bo mogoče umetno osemenjevati, bo občina kupila prvovrstne bike.

Po Zgornji Savinjski dolini

Nauk te zgodbe pa je tak, da iz malega raste veliko in da bi bilo treba bolj paziti na vzgojo svojih otrok. kl.

IZ BRASLOVČ

Odkar so na Polzeli in Braslovčah prosvetna društva dobila po dva televizijska sprejemnika, se je družabno življenje v knjižnici in dvoranah razmahnilo. Skoraj ni večera, ko ne bi bilo do 50 mladih ljudi ob televizijskem sprejemniku. Poleg tega zelo pridno segajo po knjigah. Braslovčska knjižnica ima le nekaj nad 1000 knjig in 132 rednih bralcev, kar je za majhen trg lepo število.

LJUBNO ZA DVG IZOBRAZBE

Da bi izpolnila znanje zaposlenih delavcev in uslužbenecv območja Ljubnega ob Savinji, bo osnovna organizacija SZDL organizirala v zimskem času več strokovnih predavanj o novem Zakonu o delovnih razmerjih, o predpisih s področja socialnega zavarovanja. Zanimanje za predavanja je veliko, kar dokazujejo številne prijave. Pričakujejo, da se bo predavanj udeležilo preko 100 ljudi.

Ker je bilo opaziti, da delavci in uslužbenici niso bili na tekočem s predpisi delovnih odnosov in soc. zavarovanja, je vsekakor ta pobuda osnovne organizacije SZDL hvalejvredna, saj bo s predavanji odpravljeno dosedanje neznanje s tega področja.

LEPI USPEHI ORGANIZACIJE RK V LUČAH

Organizacija RK v Lučah je ena najdelavnejših in po številu najmočnejših osnovnih organizacij RK v moziški občini, saj ima 380 članov.

Na nedavnem letnem obnem zboru so ugotovili, da je organizacija v lanskem letu predvsem skrbela za delo šolske kuhinje, za delo podmladka RK na tamkajšnji šoli, ki šteje nad 80 članov, za uspešno izvedbo cepljenja otrok proti otroški paralizni, za izvedbo fluorografske akcije in za izobraževanje ženske mladine. Organizacija je tudi skrbel za delo tamkajšnje ambulante, ki jo je pred leti sama ustanovila in nekaj let tudi sama vzdrževala. Sedaj je ambulanta v sklopu zdravstvene postaje Ljubno ob Savinji.

NAPAD Z NOŽEM

Pred meseci je v Rečici ob Savinji okrog osme ure zvečer mladoletni N. B. z nožem napadel osemnajstletnega kovaškega vajenca Viktorja Tlokerja ter ga smrtno ranil v srce. Odpeljali so ga v celjsko bolnišnico, kjer mu je uspela operacija vrnila življenje. Napadalec je po izvršenem dejanju zbežal.

N. B. je sin malega kmeta. Že v otroških letih je kazal pomanjkljivost vzgoje, saj je svojim učiteljem grozil z maščevanjem; pa tudi sedaj — po napadu je ponosno hodil po Zgornji Savinjski dolini, češ da se nikogar ne boji.

Kakšna je šola v Libojah

Trboveljska premogokopna družba je v Libojah l. 1885 ustanovila zasebno šolo. Javna šola je bila odprta dve leti kasneje; poslopje je tvorilo premogovniško skladišče. Še leta 1927 je stavba obsegala dve učilnici v zelo slabih, nevdzdržnih razmerah. Tako se je že v stari Jugoslaviji pokazala potreba po novem poslopju. Zgraditev šole pa je preprečila vojna. Po vojni so bili odobreni krediti, vendar je stanje vse do danes ostalo nespremenjeno — z majhnimi spremembami, ki so zasluga še predvojnega upravitelja Savnika: poslopje so prebelili, naredili nova tla in nabavili klopi. Savnik je uredil tudi vrtilc ter zasadil drevje. Pri tem je ostalo.

Otroci delavcev libijske keramične industrije, otroci rudarjev libijskega premogovnika in otroci posameznih revnih kmetij pa obiskujejo še danes isti zatohli učilnici kot njihovi predniki pred tridesetimi leti. Danes so Liboje glede šolskega poslopja na najnižji stopnji v celjskem okraju in stavba sploh tega imena ni vredna.

Prav bi bilo tu nekaj ukreniti, da bi bili učenci tega industrijskega naselja deležni tudi higienskih, sončnih in zdravih šolskih prostorov. P. R.

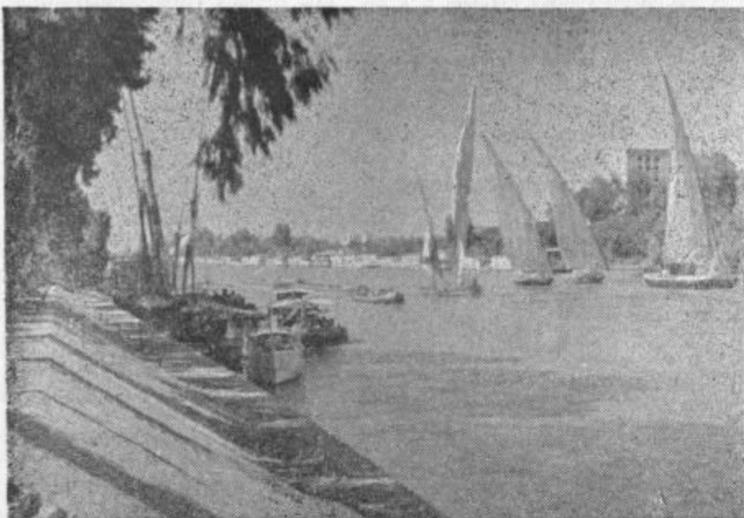
OGLAS V ČASOPISU je najboljša reklama

Začetek rojstva „PANARABIJE“ Bo ena in ena = ena?

Pred dnevi sta skupščina Egipta in Sirije v Kairu izglasovali predlog o ustanovitvi nove države. Akt o združitvi sta podpisala egiptovski predsednik Naser in sirijski premier Kuvatil. V prihodnjih dneh pa bo izveden neke vrste plebiscit in izvoljen bo nov predsednik »Združenih arabskih držav«. Toda združitve je šele na začetku, kajti kljub mnogim skupnim državnim lastnostim, je veliko takih lastnosti, ki jih trenutno še razdvaja na vseh področjih javnega, političnega, predvsem pa gospodarskega življenja.

Objavljamo zapažanja našega člana redakcije, ki je pred leti obiskal obe državi:

Jadrnice na Nilu

bodice · bodice · bodice

CVETKE IZ GOSTINSTVA

PREPOVEDANI PES

Prepovedano je pse v ta lokal s seboj jemati! Prav tako glasi napis se v gostilni tam nad vrati.

Ko pa mimo kuhinje stopiš, le ozri se vanjo! Tam zagledal sceno boš, v tej gostilni pač vsakdanjo.

Za štedilnikom na tleh pes požrešno liže krožnik, gost je golaž jedel v njem, zdaj masti se pes — brezbožnik.

JEDILNI LIST

Kaj imate za pod zob? vpraša deklica še mlado. Vampe, golaž! reče ti, kakor že ima navado.

Na jedilnem listu pa tudi druga so jedila! Da, saj res, jedilni list! Skoraj nanj sem pozabila!

SERVIETA

Servieto tu dobiš, a samó v miniaturi i z papirja tankega, da se oddolžiš kulturi.

Tri oglišče le ima, a sicer je kot svilena. Kdor premalo teka ima, prav mu velikost je njena.

MANJKA PRST

Ti prinese deklica čašo vina — dva, tri deci, pa ji rečeš: O, nikar mene ti za nos ne vleci!

Kaj ne vidiš? Manjka prst kakor vselej spet do mere! Zmigne s šobo deklica: Oh, malenkost! Brez zamere!

RAČUN

Piše deklica račun mi na listek in pove ga pa že skrije listek spet, da ne vidijo ljudje ga.

Rad bi videl gost račun, če morda ni v njem pogreška. A na mizo ga ne da nič kaj rada ljuba Nežka.

TUS IZ ZRAKA

V Celju krčmica stoji, ki je zlasti imenitna. Da je slavna med ljudmi, je resnica neizpodbitna.

Ribe jedel si in pil, ko pa stopiš preko praga, nate se bo curek zili kar iz zraka — res, za vraga!

Le od kod nenadni tuš? gost začuden se vprašuje. Zleb ob strehi, krščenduš, vode več ne zadržuje!

Prav do kože moker gost hitro plane izpod tuša. Mraz mu stresa vsako kost, ko glasno se v zrak pridruša...

Najprej o Siriji: Država leži v kotu med Arabskim polotokom in Malo Azijo. Je izrazito agrarna in spričo pogovje v preteklosti dokaj revna država.

Šteje okoli 4 milijone prebivalcev, predvsem Arabcev, ima pa nebroj narodnostnih manjšin; Turke, Kurde, Cerceze, Armenice in Perzijance. Tudi zgodovinska preteklost je pestra. To ozemlje so pred našim štetjem držali Asirci in Babilonci, pozneje Heleni, Grki in Rimljani, potem dolgo vrsto let Turki in po prvi svetovni vojni je bil Levant, tako imenujemo ves prednji del Sred-

Sirijsko pristanišče Latakija

njega vzhoda, pod protektoratom Francije. Raznovrstnost ver je v Siriji tudi problem zase. Tu so po večini sicer muslimani, ne manjka pa khatolčanov in pravoslavnikov. Njihovo gospodarstvo je oprto v glavnem na poljedelstvo, v severnih hribovitih predelih na živinorejo, medtem ko je industrija še slaba (le nekaj desetlin tovarn). V državi je promet razmeroma slabo urejen, toda ceste so odlične, kolikor jih imajo. Tudi v pomorstvu imajo »zemljepisno smolo«. Vse luke so plitke. Edino v Latakiji, kjer so pred leti Jugoslovani zgradili sodobno luko, lahko pristajajo večje ladje. Močno je zastopan zračni promet, kajti mesto Damask je svetovno zrakoplovno križišče.

Sirijska je od zadnje vojne neodvisna republika. Njeno politično življenje je izpolnjevalo delovanje precejšnjega številca strank. Socialisti in komunisti so imeli vedno precej poslancev v Damasku.

Egipt je na drugi strani takorekoč najjužnejša arabska država. Njegova preteklost se razlikuje od sirijske v zadnjih stoletjih, medtem ko je v daljnji preteklosti bil zgodovinski razvoj precej podoben. Egipt je dlje časa bil samostojen in delno pod vplivom Britancev. Gospodarska moč Egipta je vsekakor večja kot Sirije, predvsem pa zaradi važne prometne žile — Sueškega prekopa. Tudi industrija je številnejša, poljedelstvo v dolini Nila intenzivnejše, število prebivalstva se približuje 20 milijonom, pa tudi narodnostno je Egipt bolj kompakten, kajti Hamiti, Semiti in Arabci so se zlili v enotno narodnostno zaokroženost. Arabski prepod, ki se je v Egiptu med vsemi arabskimi državami najbolj razvil, je tudi danes na vodilnem položaju.

Obe državi spaja vrsto skupnih stvari. Jezik, pretežni del verstva, enaki politični nazoril neodvisnosti in izvenblokovske politike. Ob predlanskih dogodkih ob Sueškem prekoku sta ti dve dr-

žavi bili najbolj tesno povezani. Od takrat je del egiptovske vojske na sirijskih tleh.

V bližnji prihodnosti bosta obe avtonomni republiki najprej imeli skupni parlament, skupno zunanje-politično delovanje, skupno diplomatsko dejavnost, skupno vojsko, ki je že zdaj pod enotnim poveljstvom generala Amerja, mešane trgovske družbe in podobno.

Vsekakor bo težje uravnovesiti politično življenje. V Egiptu so prepovedane vse politične stranke, v Siriji so bile v nasprotju, vse dovoljene. Pogoji združitve vsebujejo tudi začasno prepoved vseh političnih strank v Siriji in njihova združitve v enotno domovinsko fronto. Težave bodo gotovo nastale tudi ob gospodarskih vprašanjih. Bajse se v Egiptu že zdaj kažejo težnje, da bi gospodarstvo v novi državi dominiralo na egiptovski strani.

Težave obeh držav, zdaj avtonomnih republik, so precej sorodne. Boj za večje socialne reforme je potreben na obeh straneh. Gospodarstvo, predvsem kmetijsko gospodarstvo, je v obeh deželah potrebno izboljšati. Če je za Egiptom ključ napredka Asuanski jez, s katerim bodo poboljšali rodnost Nilske doline, potem je v Siriji navodnjavanje ravno tako ključni problem. Toda vsa ta vprašanja so rešljiva, kajti to, da je v obeh deželah fevdalni red v tem delu sveta najbolj odmaknjen, tudi nekaj pomeni.

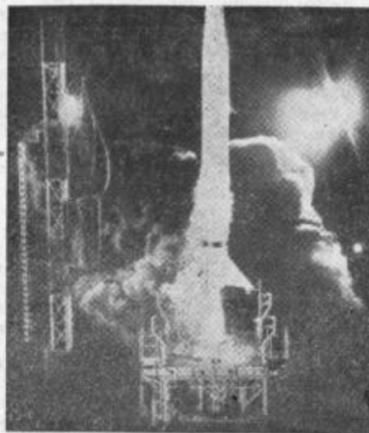
Ob tem važnem dogodku lahko ugibljemo marsikaj. Bo združitve Sirije in Egipta, ki trenutno nimata niti skupnih mej, potegnili za seboj tudi druge arabske države? Libanon, Jordanija in Saudova Arabija baje že konferirajo o tem vprašanju. Če bi pristopili vsaj Jordanija in Libanon bi »Združene arabske države« postale tudi geografska celota. Niso pa redki glasovi o Panarabski državi, ki bi združevala poleg Egipta, Sirije, Jordanije, Libanona, Saudove Arabije, Sudana verjetno še severnoafriške kolonije in svobodne države kot so Maroko, Tunis in Libijo in bojujoči se Alžir. V tem primeru bi moral svet računati z državo, ki bi štele blizu 70 milijonov ljudi in ki bi se razprostirala od izvira Tigrisa v Mezopota-

TEKMA V VESOLJU

Kakor znano, je bil po uradnem sporočilu predsednika ZDA Eisenhowerja 1. februarja zjutraj izstreljen iz Cap Canaverala prvi ameriški umetni satelit. Zdi se, kakor da so se duhovi po huronskem vrtišču, ki ga je sprožil ponesrečen start enega zadnjih poskusov, pomirili. Satelit je težek 13 kg in 360 gramov in kroži okrog Zemlje s hitrostjo 28.900 km na uro.

Primerjava med tem in obema ruskima satelitoma dopušča trditve večje tehnične izpopolnenosti, saj kroži za okrog 1600 km na uro hitreje od prvega Sputnika in za okrog 2000 km od drugega. Satelit je bil izstreljen v višino 3200 km, medtem ko sta dosegla oba ruska 900 oziroma 1700 km in ima dve radijski postaji, ki oddajata signale na frekvenci 108,3 in 108 megaciklov. Domnevajo, da bo prva oddajala signale dva do tri tedne, druga pa do tri mesece. Konstruktor Werner von Braun je izjavil, da je to začetek velikega

programa za nadaljnje osvajanje vesolja. Po njegovi izjavi kroži »Raziskovalec« normalno okrog Zemlje, skozi najvišjo in najnižjo točko 2720 in 320 km. Satelitova pot ne vodi čez sovjetsko ozemlje, moskovski radio pa je javil, da so v Taškentu ujeli njegove signale.

Tokrat je šlo ...

film · film · film · film · film · film

Pretresljiv vzgojni problem na domačem traku ...

Začnimo naravnost: Film »Mali Človek«, ki ga je izdelalo podjetje iz Skopja lahko mirne duše uvrstimo med dobre domače filmske ustvaritve. Na prvo mesto pa moramo postaviti izredno dobro filmsko zgodbo, ki govori o usodi otroka iz razbite zakonske zveze, ki navkljub materialni sigurnosti pride na slaba pota, v slabo družino. Film je poln toplih in prepričljivih prizorov, ki kot podrejene scene močno podpirajo glavno idejo, le-ta govori o tem, da je otroku potrebna toplota domačega kroga in da ga prav nič ne more obvarovati nesreč boljše kot dobra vzgoja in družina. Marsikdo je zameril ustvariteljem filma, zakaj niso pokazali določnejšega izida zgodbe. Res je vsakega zanimajo, kaj bo z malim dečkom, ki je postal nevede »član tatinške tolpe«. Fant gre izpred naših oči v srcu dober in pošten v negotovo prihodnost. Bo v njem zmagala poštenost, ali bo spričo kvarnega okolja podlegel slabemu? To gledalec lahko samo ugiba.

V tem pa je ravno mojstrovina. Nedoločeno! Tako gledalec vsaj razmišlja, drugače pa bi potolažen odšel iz dvorane. Tak občutek pa nedvomno vpliva na mišljenje ljudi, ki morajo sami vzgajati otroke in ki so z »malimi ljudmi« v stalnem stiku.

Tudi režija filma je vredna zgodbe, nič manj pa igralci. Precej manjši uspeh so dosegli snemalci. Nočne scene so bile res »nočne«. Te bi ne bilo treba tako togo »realistično«, saj film je vendar vizuelna zadeva, tako pa smo slišali samo glasove.

Baje so to filmsko zgodbo želeli kupiti Angleži, ki so znani mojstri otro-

ških filmskih zgodb. Toda to, da so zdaj kupili tudi film, ker scenarija niso dobili, pomeni, da ima film priznano vrednost.

FILM O TRPEČI AFRIKI ...

Film ni, in naj bi nikoli ne bil, samo zabavi v namen. Kakšne vrednosti pridobimo pri gledanju kavbojskih, pompoznih, revijskih in skrajno napetih kriminalnih filmih. Roko na srce... Samo zabavo in trenutni užitek! Naša duševnost se od mnoštva takih filmov ni v ničemer obogatila.

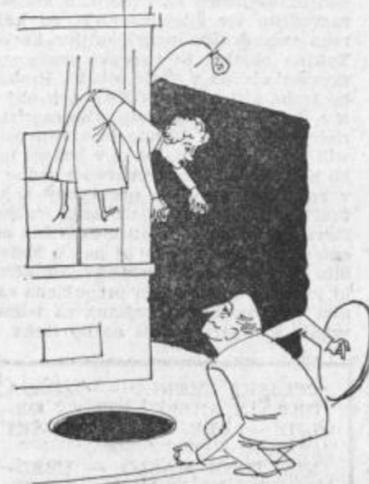
Filmu priznavamo, da je velesila in da je umetnost. Velesila je zato, ker zmore prepričevati, ker nam nudi možnost, da se počasi seznanimo z umetniškimi deli, ker nam približuje svet, njegove probleme, narode in njihove navade itd., itd.

»Zaluj ljubljena zemlja« gotovo ni zabaven film. Niti ni vrhunska filmska umetnina. Toda odkrije nam kos sveta, ki ga tako malo poznamo. Po plazu razkošja na filmskem platnu nas je ta film postavil pred presneto resen ambient. Trpljenje južnoafriških črncev poznamo bolj iz razprav in deklaracij v Združenih narodih. Omenjeni film pa nam je pokazal delček te trpke resnice v živi sliki. Kdor misli dobro in ima srce na pravem mestu, je moral pomisliti na tole:

— Kako je mogoče, da v času, ko ljudje prodirajo v vesolje, ko je tehnika na višini, ki že meji na vrhunec, ko bo človek podjarmil vse prirodne sile; da v tem času na naši zemlji ljudje živijo tako težko, v tako nemogočih in krivičnih razmerah? —

Filmu ni mogoče očitati slabe režije niti slabe igre. Res je, nismo vajeni črnih obrazov. Bila pa bi naša dolžnost, da bi se jih privadili.

Vsekakor bi rad vedel za misli onih ki so sredi predstave vstajali in zapuščali dvorano?

Brez besed ...

POLITIKA MED OTROCI ... —Veš, Peter, če bi vedel, da bo oče res ostal popolnoma nevtralen, bi ti prilpil tako zausnico, da bi ti zvonilo po ušesih! —

TONČKOV PROBLEM ...

— Koliko si star, Tonček? — — Ja, to je zamotano. Če grem z očetom, sem dvanajst, če pa z mamo, potem sem devet let star. —

Ob koncu leta 1958 bodo

ČLANI PREŠERNOVE DRUŽBE

prejeli za redno članarino 320 din naslednjih pet knjig:

1. Koledar za leto 1959
2. Ivan Ribič: Sin, povest
3. Honore de Balzac: El Verdugo in druge zgodbe
4. Tone Seliškar: Velika gala predstava, mladinska povest
5. Poljudnoznanstveno delo: Kruh
6. knjigo Lepo vedenje ali
7. knjigo inž. Milana Ogrina: Moj vrt

Za doplačilo 150 din prejme lahko vsak član še:

Kdor naroči obe dodatni knjigi, doplača za obe knjigi samo 230 din. 7 KNJIG ZA 550 DIN

prejme torej vsak, kdor se vpiše najkasneje do 5. aprila 1958 v članstvo Prešernove družbe in plača najkasneje do 5. julija 1958 vse obroke.

Pohitite z vpisov! Člane vpisujejo poverjeniki Prešernove družbe, ki so v vseh šolah in večjih podjetjih, vse knjigarne in podružnice Slovenskega poročevalca in Ljudske pravice in uprava v Ljubljani, Erjavčeva cesta 14/a.

PREŠERNOVA DRUŽBA